

Énekeljete az Úrnak új éneket,
mert csodálatos dolgokat
cselekedett!
Győzelmet szerzett jobbjá,
az ő szentséges karja.

Zsolt 98,1

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXXI. évf. 20. • (4003.)
2025. május 18. • Ára 445 Ft

Isten éltesse XIV. Leó pápát!

32. Szent István Könyvhét, május 19-23.

A magyar keresztény
könyvkiadók
seregszemléjén keresse
a Magyar Kurír–Új Ember
pavilonját!

Könyvajánlónk a 12. oldalon

ISSN 0133-1205

25020

Robert Francis Prevost Ágoston-rendi szerzetest, amerikai bíborost és a Püspöki Dikasztérium korábbi prefektusát május 8-án választották meg Róma 267. püspökének, Szent Péter utódának.

Az új pápa, Robert Francis Prevost, aki a XIV. Leó nevet választotta, 1955. szeptember 14-én született az Amerikai Egyesült Államokban, Illinois államban, Chicagóban. Édesapja, Louis Marius Prevost francia és olasz, míg édesanyja, Mildred Martínez spanyol származású volt. Két testvére van, Louis Martin és John Joseph.

Gyermekkorát az Amerikai Egyesült Államokban töltötte, ahol előbb az ágostonosok kishazánájában tanult, majd a pennsylvaniai Villanova Egyetemen, ahol 1977-ben matematikából szerzett diplomát, sőt filozófiai tanulmányokat is folytatott. Ugyanezen év szeptember 1-jén belépett a noviciátusba a Szent Ágoston-rend Saint Louis-i Jótanács Anyja tartományában, és 1978. szeptember 2-án letette az elsőfogadalmat; 1981. augusztus 29-én pedig az örökfogadalmat.

Ezután tanulmányait a chicagói Catholic Theological Union egyetemen folytatta, ahol teológiából diplomát szerzett. 27 évesen előjárói Rómába küldték, hogy kánonjogot tanuljon az Aquinói Szent Tamás Pápai Egyetemen (Angelicum). Rómában, 1982. június 19-én a Szent Mónika ágostonos kollégiumban Jean Jadot püspök – aki akkor a Nem Keresztények Titkársága (ma Vallásközi Párbeszéd Dikasztériuma) alelnöke volt – pappá szentelte.

1984-ben licenciátust szerzett, majd 1985–86-ban Peruban, a chulucanasi misszióban (Piura tartomány) szolgált. 1987-ben megvédte doktori disszertációját *A helyi perjel szerepe a Szent Ágoston-rendben* címmel. Ugyanebben az évben kinevezték az Olympia Fields-i (Illinois állam, USA) Jótanács Anyja ágostonos tartomány hivatásokért felelős és missziós igazgatójává.

1988-ban Peruba, a trujillói misszióba küldték, hogy a chulucanasi, az iquitosi és apurimaci ágostonos vikariátusban a rendi jelöltek közös képzését vezesse. Tizenegy éven át több fontos tisztséget töltött be: 1988–92-ig a közösség perjele, 1988–98-ig a formációért felelős igazgató, valamint 1992 és 1998 között a már fogadalmat tett testvérek tanára volt. Emellett a trujillói érsekségben 1989–98-ig bírói helynökként tevékenykedett, valamint a San Carlos és San Marcelo nagyszemináriumban tanított kánonjogot, patrisztikát és erkölcsant. Egyidejűleg a város szegények lakta peremén lévő Miasszonyunk, az Egyház Anyja filiálé lelkipásztori gondozásával is megbízták, amely később Szent Rita titulussal vált önálló plébániává (1988–99), valamint 1992-től 1999-ig a monserrati Miasszonyunk-plébánia adminisztrátora is volt.

1999-ben kinevezték a chicagói Jótanács Anyja tartomány perjelévé, majd két és fél évvel később a rend általános káptalanján rendtársai őt választották meg a rend generális perjelévé, és 2007-ben egy második mandátumra is megerősítették tisztségében.

2013 októberében visszatért Chicagóba, és a Szent Ágoston-kolostorban a formáció igazgatójaként, illetve első

tanácsosként és tartományi helynökként szolgált egészen 2014. november 3-ig, amikor Ferenc pápa kinevezte a perui chicalayói egyházmegye apostoli kormányzójává és szufári címzetes püspökké. November 7-én kezdte meg szolgálatát az egyházmegyében, ahol James Patrick Green apostoli nuncius fogadta, majd kicsivel több mint egy hónappal később, december 12-én, Guadalupei Boldogságos Szűz Mária ünnepén a Santa Maria-székesegyházban püspökké szentelték.

Püspöki mottója: „In Illo uno unum” („Őbenne, az egyetlenben egy”), amelyet Szent Ágoston egy prédikációjában, a 127. zsoltár magyarázatában fogalmazott meg, hogy megértesse: „bár mi, keresztények, sokan vagyunk, az egyetlen Krisztusban egyek vagyunk”.

Ferenc pápa 2015. szeptember 26-án Chiclayo püspökévé nevezte ki, 2018 márciusában pedig a perui püspöki konferencia második alelnökévé választották, amelyen belül a gazdasági tanács tagja és a kulturális és oktatási bizottság elnöke is lett. Ferenc pápa 2019-ben a Klérus Kongregációja tagjává, majd a következő évben a Püspöki Kongregáció tagjává nevezte ki. 2020. április 15-én kinevezte a callaói egyházmegye apostoli kormányzójává.

2023. január 30-án a pápa Rómába hívta, és kinevezte a Püspöki Dikasztérium prefektusává, valamint a Latin-amerikai Pápai Bizottság elnökének, és érseki rangra emelte. Ugyanezen év szeptember 30-i konzisztóriumán bíborossá kreálta, és a Szent Mónika-diakóniát adományozta neki; 2024. január 28-án vette azt hivatalosan birtokba. Mint a Püspöki Dikasztérium prefektusa, részt vett

Ferenc pápa legutóbbi apostoli útján, valamint a Püspöki Szinódus XVI. Rendes Közgyűlése első és második ülészakán, amelyeket Rómában tartottak: az első 2023. október 4–29. között, a másodikat 2024. október 2–27. között.

Mindeközben, 2023. október 4-én Ferenc pápa a következő dikasztériumok és bizottság tagjai közé emelte: Evangelizáció Dikasztériuma (az első evangelizációért és az új részegyházakkal foglalkozó részleg); Hittani Dikasztérium; Keleti Egyházak Dikasztériuma; Klérus Dikasztériuma; Megszentelt Élet Intézményeinek és Apostoli Élet Társaságainak Dikasztériuma; Kultúra és Nevelés Dikasztériuma; Törvényszövegek Dikasztériuma; Vatikánváros Államának Pápai Bizottsága.

2025. február 6-án Ferenc pápa a bíboros püspökök rendjébe emelte, és megkapta az albanói szuburbikárius egyházmegyét. (A szuburbikárius egyházmegyék a római püspöki kollégium különleges részei, és hagyományosan a legmagasabb rangú bíborosok kapják ezeket a címeket – a szerk.)

Három nappal később, február 9-én a Szent Péter téren – Ferenc pápa elnökletével – szentmisét mutatott be a fegyveres erők, a rendőrség és a biztonsági erők jubileuma alkalmából, amely a szentév második nagy eseménye volt.

Miközben elődje, Ferenc pápa utolsó alkalommal kórházban tartózkodott a Gemelli-klinikán, Robert Prevost március 3-án a Szent Péter téren rózsafüzér-imádságot vezetett a pápa egészségéért.

Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: Vatican News

Santa Maria Maggiore-bazilika

XIV. Leó Ferenc pápa sírjánál imádkozott

XIV. Leó pápa május 10-én, hazafelé tartva a genazzanói Mária-kegyhelyről, betért a Santa Maria Maggiore-bazilikába, hogy letérdeljen elődje sírja előtt. Fehér rózsát tett a márványlapra, majd néhány percen át egyedül, csendben imádkozott.

pápa? Még be sem fejezhette a mondatot, amikor a fekete autó megjelent a téren, az emberek tapsoltak és lelkesen a pápa nevét kiáltották. Az

első ülésen ülő Szentatya az ablakból köszöntötte őket, majd az oldalsó kapun át lépett be a templomba, azon a kapun, amely előtt korábban több

mint százszor állt meg a fehér Fiat 500 L Ferenc pápával, aki „édesanyját” jött üdvözölni a Santa Maria Maggiore-bazilikába.

A hívek a főhajó két oldalán, az oszlopsoroknál elhelyezkedve várták a pápát, aki mosolyogva, jobb kezét felémelve üdvözölt mindenkit. Az okostelefonok és kamerák hada minden lépést megörökített, néhányan megsimították, kezét fogtak a pápával, aki a Salus Populi Romani Mária-kegykép felé indult. Néhány pillanatra megállt imádkozni Róma védőszentjének ikonja előtt, amelyet a történelem és a hagyomány szerint Szent Lukács festett, és egy csokor rózsát helyezett az oltárra.

Vele volt Roldandas Makrickas bíboros, a Santa Maria Maggiore főpapja és Angel Sixto Rossi argentin bíboros. A kápolnából kifelé menet

a pápa üdvözölte a szerzetesnővérek egy csoportját, valamint nőket és gyermekeket a kordon mentén. Rámosolygott az egybegyűltekre, majd tekintete a sírbolt felé fordult, ahol a fények játéka megvilágítja a Jó Pásztor keresztjét, amelyet Ferenc pápa több mint 12 éven át viselt a nyakában fehér reverendája felett. XIV. Leó pápa elhelyezte a rózsát – az elmaradhatatlan fehér rózsát, Lissieux-i Szent Teréz emlékére –, majd térdelve, csendben néhány percen át lehajtott fejjel, összekulcsolt kézzel imádkozott.

Két pápa – az egyik a földön térdelve, a másik az égből letekintve – találkozott ebben az egyszerű, teljesen fehér térben. Erős kép. XIV. Leó ezután megállt Mária, a Béke királynője szobránál, majd röviden elidőzött a kordonok mögött várakozóknál.

Thullner Zsuzsanna
Forrás és fotó: Vatican News
olasz nyelvű szerkesztősége

A közelség gesztusai ékesszólóan beszélnek

Robert Francis Prevost szavai bíborosként Ferenc pápáról

A május 8-án pápává választott Robert Francis Prevost amerikai bíboros, aki egyházfőként a XIV. Leó nevet választotta magának, közvetlenül Ferenc pápa halála után beszélt a vatikáni médiának a Szentatyáról, akit még Buenos Aires érsekeként ismert meg.

bazilikában. Mindenki meglepetésére Bergoglio pápa örömmel elfogadta a meghívást. Jól ismerte ezt a templomot, mert amikor bíborosként a fővárosba érkezett, mindig a közelben, a Via della Scrofan lévő Casa del Cleróban szállt meg, és Szent Mónika sírjához járt imádkozni.

Ferenc pápa aggodalma a perui nép iránt

Alig több mint egy évvel később, 2014. november 3-án Ferenc pápa ki-nevezte Robert Francis Prevostot a perui Chiclayói Egyházmegye apostoli adminisztrátorává, majd püspökévé. A Lambayeque régióban élő kis nyáj lelkipásztoraként is találkozott vele; mindig kifejezte aggodalmát ezekért a népekért. „Minden alkalommal megkérdezte tőlem: »Hogy vagy? Hogy mennek a dolgok?« Nagyon sokat adott az Egyháznak, a közelség gesztusai ékesszólóan beszélnek.”

Prevost bíboros felidézte Ferenc pápa 2018-as perui apostoli látogatását, és megemlékezett arról az egyházmegyéjéből való kilencvenkilenc éves vak asszonyról is, aki azért utazott Trujillóba, mert találkozni akart a Szentatyával. A pápa „kiszállt az autóból, odament hozzá, és üdvözölte. Sok ilyen példát hagyott ránk; gyönyörű emberségében az evangéliumot akarta megélni és továbbadni.”

Robert Francis Prevost kiemelte Ferenc pápa örömét is, ugyanazt az örömet, amely az evangélium hirdetéséről szóló, *Evangelii gaudium* kezdetű apostoli buzdításából is sugárzik: „Emlékeztet arra, amit az evangélium mond, és amit ebben a húsvéti időszakban megismétlünk: éljük meg az evangélium, a hit öröme, ismerjük fel Jézus Krisztust.”

Közel a legkisebbekhez

Ferenc pápa halála után Prevost bíboros felidézte a Szentatya Lampedusára vezető első apostoli útját és a migránsokhoz való közelségét, amely még az utolsó hónapokban is jellemezte. Februárban – amikor az Egyesült Államokban végrehajtották az illegális bevándorlók és menekültek tömeges kitoloncolásának programját – levelet írt az Egyesült Államok püspökeihez „annak fontosságáról,

hogy közel legyünk a szenvedőkhöz, és olyan legyünk a szívünk, mint Jézus Krisztusé”.

Prevost bíboros megemlítette Ferenc pápának a Regina Coeli börtönben tett utolsó látogatását is, amelyre nagycsütörtökön került sor. Olyan gesztus ez, ami „sokat elárul róla: számos egészségügyi problémája, nehézségei ellenére oda akart menni, hogy megtegye, amit minden évben, együtt ünnepelve a rabokkal ezt az Egyház életében oly fontos napot, és így közvetítse feléjük azt a közelséget, szeretetet, amit Jézus hagyott ránk, mindannyiunkra”.

Heti találkozók

A Püspöki Dikasztérium prefektusaként Prevost bíboros két éven át minden szombat délelőtt találkozott Ferenc pápával. „A végsőig mindent a szolgálatának, a munkájának, az Egyház szolgálatának akart adni” – emlékezett vissza Robert Francis Prevost. „Kezdetben reggel nyolc óra körül volt a találkozó. Néha fél nyolcra érkeztem, és ő már várt rám, ezért kezdtem kicsit korábban menni, és néha ő is előbb jött.” Fontos témákat beszéltek meg, s az audienciák végén Ferenc pápa gyakran megjegyezte: „Ne veszítsd el a humorérzékedet, mosolyognod kell!” A bíboros említett tett Morus Szent Tamás imájáról is, amelyet Ferenc pápa többször idézett, arra buzdítva, hogy „a nagy felelősséggel járó dolgokban az Úr kegyelmébe vetett nagy bizalommal haladjunk előre”.

Ecclesia semper reformanda est

Pontifikátusa során „mindannyiunknak átadta azt a lelkületet, hogy folytatni akarjuk, ami a II. Vatikáni Zsinattal elkezdődött: mindig meg kell újítani az Egyházat, amely „semper reformanda est” (mindig megújulásra szorul). Robert Francis Prevost felidézte Ferenc pápa válaszait is, amelyeket egy interjúban adott a XXIII. János által annyira akart zsinattal kapcsolatban: „»Még sok a tennivaló, folytatni kell.« Alapvető szellemiség, hozzáállás ez mindannyiunk számára. Nem állhatunk meg, nem fordulhatunk vissza. Meg kell látni, milyennek akarja a Szentlélek az Egyházat ma és holnap, mert

a mai világ, amelyben az Egyház él, nem ugyanaz, mint a tíz vagy húsz évvel ezelőtti volt – állapította meg. – Az üzenet mindig ugyanaz: hirdessük Jézus Krisztust, hirdessük az evangéliumot, de ma más módja van annak, hogy elérjük az embereket, a fiatalokat, a szegényeket, a politikusokat.” Prevost bíboros azt is megjegyezte, hogy Ferenc pápa erős üzenetet hagyott a világ hatalmasságainak, és hangsúlyozta, hogy haladni kell előre.

Szegény Egyház, amely együtt jár a szegényekkel

A Ferenc pápa által ránk hagyott tanítások közül mindenekelőtt „a szegények iránti szeretetet” kell kincsként őrizni – jegyezte meg a bíboros. – Ő szegény Egyházat akart, amely együtt jár a szegényekkel, amely a szegényeket szolgálja... Úgy gondolom, hogy az evangélium üzenetét sokkal jobban megértjük a szegények tapasztalataiból, akiknek semmijük sincs, akik megpróbálják megélni a hitet, és mindent Jézus Krisztusban találnak meg. Azt hiszem, hogy a pápa ebben az értelemben nagyon nagy példát hagyott a világra. Rám is, perui püspökként, misszionáriusként végzett munkámban és sok más dologban.”

Elmélkedés és hála

De hogyan lehet továbbvinni Ferenc pápa örökségét? Nehéz válaszolni erre a kérdésre néhány órával a pápa halála után – állapította meg tárgyilagosan Robert Francis Prevost. „Én személy szerint úgy gondolom, hogy a veszteségnek, a szomorúságnak ezt időszakát mindenekelőtt csendben, mély elmélkedéssel és hálával kell megélni. Nekem legalábbis sok időre lesz szükségem ahhoz, hogy értékeljem és igazán megértsem, amit a pápa rám, az Egyházra és a világra hagyott” – zárta gondolatait. Fontosnak tartotta, hogy „úgy éljük meg ezt a pillanatot, mint a nagyszombatot, még akkor is, ha már megünnepeltük Krisztus feltámadását”; úgy éljük meg ezt a nagy misztériumot, ami az élet, ahogyan Ferenc pápa tanítani akarta nekünk.

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás és fotó: Vatican News
olasz nyelvű szerkesztősége

XIV. Leó pápa első beszéde

Istennel és egymással kéz a kézben haladjunk!

A május 8-án megválasztott XIV. Leó pápa elmondta első beszédét a Szent Péter-bazilika központi loggiájáról, az úgynevezett áldások erkélyéről. Olaszul és részben spanyolul elhangzó üdvözlő beszéde után pedig Urbi et Orbi áldást adott. Az alábbiakban XIV. Leó pápa áldás előtt mondott teljes beszédének fordítását közreadjuk.

Béke mindnyájatokkal!
Drága Fivéreim és Nővéreim, ez a feltámadott Krisztus első köszöntése, a Jó Pásztoré, aki életét adta Isten nyájáért. Én is azt szeretném, hogy ez a békeköszöntés belépjen a szívetekbe, hogy elérje családjaitokat, az összes embert, bárhol éljen is, elérje az összes népet, az egész földet. Béke veletek! Ez a feltámadt Krisztus békéje, fegyvertelen és lefegyverző béke, alázatos és állhatatos béke. Istentől származik, attól az Istentől, aki mindnyájunkat feltétel nélkül szeret.
Még ott halljuk fülünkben Ferenc pápa gyengécske, de mindig bátor hangját, aki húsvét napján megáldotta a világot, az egész világot. Enged-

jétek meg, hogy folytassam ugyanazt az áldást: Isten szeret bennünket, Isten mindnyájatokat szeret! És a rossz nem fog győzni!
Mindannyian Isten kezében vagyunk. Ezért félelem nélkül, Istennel és egymással kéz a kézben haladjunk előre! Krisztus tanítványai vagyunk. Krisztus előttünk jár. A világnak szüksége van az ő világosságára! Az emberiségnek szüksége van órá mint hídra, hogy elérje Isten és az ő szeretete. Segítetek nekünk és segítetek egymást hidakat építeni, párbeszéddel, találkozással! Mindannyian egyesülünk, hogy mindig békében élő egyetlen nép lehessünk! Köszönet Ferenc pápának!
Szeretnék köszönetet mondani összes bíboros testvéremnek is, akik engem választottak Péter utódjának, és hogy veletek együtt járjak, összetartó Egyházként, mindig a békére és az igazságosságra törekedve, mindig

azon fáradozva, hogy Jézus Krisztushoz hű férfiaként és nőkként félelem nélkül hirdessük az evangéliumot, hogy misszionáriusok legyünk.
Szent Ágoston fia vagyok, Ágoston-rendi szerzetes. Szent Ágoston azt mondta: „Veletek vagyok keresztény, értetek vagyok püspök.” Ennek szellemében haladhatunk mindannyian együtt az Isten által számunkra előkészített haza felé. Különleges üdvözlő Róma egyháza-
[Taps.] Együtt kell keresnünk, hogyan lehetünk misszionárius Egyház, olyan Egyház, amely hidakat épít, párbeszédre törekszik, mindig nyitott, hogy befogadjon – mint ez a tárt karokat szimbolizáló tér –, hogy befogadjon mindenkit, mindazokat, akiknek szüksége van szeretetünkre, jelenlétünkre, akik párbeszédre és szeretetre vágnak.
[Spanyolul] És ha megengeditek, szeretnék szólni egy szót, szeretném üdvözlétemet küldeni mindenkinek, különösen szeretett chiclayói egyházmegyémnek, Peruban, ahol egy hűséges nép kísérte püspökét, megosztotta hitét, és oly sokat, oly sokat adott azért, hogy továbbra is

Jézus Krisztus hű egyháza maradjon. [Ismét olaszul] Mindnyájatoknak [mondom], Fivéreim és Nővéreim Rómában, Olaszországban, az egész világon, hogy szinodális Egyház akarunk lenni, úton járó Egyház, mely mindig békére törekszik, mindig szeretetre törekszik, mindig közel lenni igyekszik, különösen azokhoz, akik szenvednek.
Ma van a Pompeji Szűzanya ünnepe. Anyánk, Mária mindig velünk akar járni, közel akar lenni hozzánk, közbenjárásával és szeretetével segíteni akar bennünket. Ezért szeretnék veletek együtt imádkozni. Imádkozunk együtt ezért az új küldetésért, az egész Egyházért, a világ békéjéért, és kérjük ezt a különleges kegyelmet anyánktól, Máriától!
Üdvözlégy, Mária, kegyelemmel teljes, az Úr van teveled, áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus. Asszonyunk, Szűz Mária, Istennek szent Anyja, imádkozzál érettünk, bűnösökért, most és halálunk óráján. Amen.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: AFP

A zsinat evangéliumi útján kell továbbhaladnunk

A Szentatya a bíborosi testület tagjaival találkozott

A Szentatya május 10-én délután találkozott a bíborosi testület tagjaival, akikhez beszédet intézett, azt követően pedig az általános kongregációkon felmerült témákról beszélgettek. XIV. Leó beszédében világossá tette, hogy a II. Vatikáni Zsinat által elindított úton kívánja továbbvezetni az Egyházat, figyelembe véve Ferenc pápa törekvéseit, melyek mind evangéliumi ihletésűek.
Az alábbiakban XIV. Leó pápa teljes beszédének fordítását közöljük.

Köszönöm szépen, Eminenciás uram!
Mielőtt elfoglalnánk a helyünket, kezdjük imával! Kérjük az Urat, hogy kísérje ezt a testületet és különösen az egész Egyházat, hogy továbbra is ebben a szellemben, lelkesedéssel, de legfőképp mély hittel éljen! Imádkozunk együtt latinul!
Pater noster... Ave Maria...
A találkozó első részében egy rövid beszédet mondok, amellyel néhány gondolatot szeretnék megosztani veletek. Aztán lesz egy második rész is, egy kicsit olyan, mint az a tapasztalat, amelyet sokan kértek, egyfajta megosztás a bíborosi testülettel, hogy hallhassunk tanácsokat, javaslatokat, ajánlásokat, nagyon konkrét dolgokat, amelyekről a konklávé előtti napokban már beszélgettünk egy kicsit.
Bíboros testvérek!
Köszöntelek benneteket, és köszönetet mondok mindannyiatoknak ezért a találkozóért és az ezt megelőző napokért, amelyek egyfelől szomorúak voltak Ferenc pápa elvesztése miatt, megterhelőek a ránc háralú közös felelősség miatt, másfelől – Jézus nekünk tett ígérete szerint – kegyelemben és lelki vigasztalásban gazdagok is voltak (vö. Jn 14,25-27).
Kedves bíborosok, ti vagytok a pápa legközelebbi munkatársai, és ez nagy vigaszt jelent számomra, amikor elfogadok egy olyan igát, amely nyilvánvalóan meghaladja erőimet, ahogyan bárkiét is. Jelenlététek arra emlékeztet, hogy az Úr, aki rám bízta ezt a küldetést, nem hagy egyedül e

felelősség viselésében. Mindenekelőtt tudom, hogy mindig, mindig számíthatok az ő segítségére, az Úr segítségére, az ő kegyelméből és gondviseléséből pedig a ti közelségetekre, valamint megannyi testvérem közelségére szerte a világon, akik hisznek Istenben, szeretik az Egyházat s imádsággal és jó cselekedetekkel támogatják Krisztus helytartóját.
Köszönetet mondok a bíborosi testület dékánjának, Giovanni Battista Re bíborosnak – legalább egy tapsot megérdemel, ha nem többet –, akinek bölcsessége – hosszú életének és az Apostoli Szentszéknak nyújtott sok éves hűséges szolgálatának gyümölcse – nagy segítségünkre volt ebben az időszakban. Köszönetet mondok a Római Szent Egyház ügyvivőjének (camerlengo), Kevin Joseph Farrell bíborosnak – úgy tudom, itt van – azért az értékes és nehéz munkáért, amelyet a székiüresedés és a konklávé összehívásának ideje alatt végzett.
Gondolataimat azokhoz a bíboros testvéreimhez is intézem, akik egészségügyi okokból nem tudtak jelen lenni, és veletek együtt közel vagyok hozzájuk a szeretet és az ima községében. Ebben az egyszerre szomorú és vidám, gondviselészerűen a húsvét fényében fürdő időszakban szeretném, ha mindannyian úgy tekintenénk Ferenc pápa távozására és a konklávéra, mint húsvéti eseményre, annak a hosszú exodusnak egy szakaszára, amelyen keresztül az Úr továbbra is vezet bennünket az élet teljessége felé; és ennek fényében bízunk az elhunyt pápa lelkét és az Egyház jövőjét az „irgalom Atyjára és minden vigasztalás Istenére” (2Kor 1,3).
A pápa – Szent Pétertől kezdve, velem, méltatlan utódával bezárólag – Istennek és a testvéreknek az alázatos szolgája, semmi más, csakis ez. Ezt jól mutatja számos elődöm példája, legutóbb magának Ferenc pápának a példája, aki egészen átadnak magát a szolgálatnak, az életben józan lényeglátás jellemezte, a küldetés idején Istenre hagykozott, és derűs bizalommal tért meg az Atya házába. Vegyük át ezt a drága örökséget, és folytassuk utunkat, ugyanattól a reménytől vezérelve, amely a hitből fakad!

A köztünk jelen lévő feltámadt Krisztus az, aki védelmezi és vezeti az Egyházat, és aki továbbra is remény-ségben élteni, azáltal a szeretet által, amelyet „a nekünk adott Szentlélek áraszt a szívünkbe” (Róm 5,5).
A mi dolgunk pedig az, hogy tanulékony hallgatóivá váljunk az ő hangjának és hűséges szolgálóivá váljunk üdvterveinek, emlékezve arra, hogy Isten nem annyira a mennydörgésben vagy a földrengés robajában szereti közölni magát, hanem az „enyhe szellő susogásában” (1Kir 19,12) vagy, ahogyan egyesek fordítják, „a csend finom hangján”. Ez az a fontos találkozás, amelyet nem szabad elszalasztanunk, és amelyre Isten egész ránc bízott szent népet – kísérő magatartásunkkal – nevelnünk kell.
Az elmúlt napokban láthattuk a szépségét és érezhetők az erejét ennek a hatalmas közösségnek, amely nagy szeretettel és áhítattal köszöntötte és gyászolta pásztorát, hittel és imával kísérve őt az Úrral való végleges találkozásának pillanatában. Láthattuk, mi az igazi nagysága az Egyháznak, mely tagjainak sokféleségében él, egyesülve az egyetlen Fővel, Krisztussal, lelkünk „pásztorával és oltalmazójával” (1Pét 2,25). Az Egyház az anyaméh, amelyből mi is születünk, s egyúttal a nyáj (vö. Jn 21,15–17), a mező (vö. Mk 4,1–20), melyet azért kaptunk, hogy gon-

Ezek az evangélium alapelvei, melyek mindig is vezérelték és inspirálták Isten családjának életét és tevékenységét, olyan értékek, amelyeken keresztül az Atya irgalmas arca tárult és tárul fel az emberré lett Fiúban, mindazok végső reménységében, akik őszintén keresik az igazságot, az igazságosságot, a békét és a testvériséget (vö. XVI. Benedek pápa: *Spe salvi*, enciklika, 2; Ferenc pápa: *Spes non confundit*, bulla, 3).
Mivel úgy éreztem, hogy ezen az úton kell továbbhaladnom, azért gondoltam arra, hogy a XIV. Leó nevet veszem fel. Névválasztásomnak több oka is van, de elsősorban az, hogy XIII. Leó pápa a *Rerum novarum* kezdetű történelmi enciklikájával a szociális kérdéssel foglalkozott az első nagy ipari forradalom összefüggésében; az Egyház pedig ma mindenkinek felajánlja az ő szociális tanításának örökségét, hogy válaszoljon az újabb ipari forradalomra és a mesterséges intelligencia jelentette fejlődésre, melyek új kihívásokat állítanak elénk az emberi méltóság, az igazságosság és a munka védelmét illetően.
Kedves testvérek, találkozónk első részét azzal szeretném zárni, hogy magam is megfogalmazom – és nektek is javaslom – azt a kívánságot, amelyet Szent VI. Pál 1963-ban péteri szolgálatának kezdetén mondott: „Ragyogja be az emberiség egész családját a hit és a szeretet tündöklő lángja, és gyújtson tüzet az összes jóakarátú emberben, világítsa meg a népek közötti összefogás útjait, és hozza el minden nemzet számára Isten végtelen jóságának megnyilvánulásait, és magának Istennek az erejét, amely nélkül semmi sem erős, semmi sem szent” (*Qui fausto die*, üzenet az egész emberi családnak, 1963. június 22.). Legyenek ezek a mi érzéseink is, melyeket az Úr segítségével imává és elkötelezett munkává alakítunk! Köszönöm!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

A BIBLIA ÜZENETE

Küldetésnyilatkozatunk

Jn 13,31–33a 34–35

Legelső beszédében a Szent Péter-bazilika erkélyén XIV. Leó pápa arról szólt, hogy hi-dakat kell építenünk. Azt üzenete a világnak, hogy Krisztus békéje fegyvertelen és lefegyver-ző béke, hiszen Istentől jön, aki feltétel nélkül szeret. Ha nincs feltétel, akkor fegyverre sincs szükség. De ahhoz, hogy ez a béke mindenki számára világossá legyen, misszionáriusokká kell lennünk, hidakat kell építenünk.

Nem kell megvárni ehhez az alkalmas időt. Sőt, a legalkalmatlanabb időben válik igazán időszerűvé a szeretet feltételt nem ismerő misz-sziója. Érezzük ezt, hiszen éppen a magányban vagyunk a legszomjasabbak a barátságra, a gyű-lölet kultúrájában a legmeghökkenőbb a szere-tet, és a háborúban elvérezve értjük meg a béke lényegét. Ha az alkalmas időre várnánk, például egy ideális közösségre vagy társadalomra, soha nem kezdhetnénk el a szeretet krisztusi művét. Ugyanígy: ha emberi kapacitásaink mérlegén adagolnánk ki a szeretetünket, akkor vajmi kevés köze lenne annak a feltámadás vagy a pünkösdi határtalan élményéhez.

Pedig hányszor és hányféleképpen mentjük fel magunkat a szeretet missziós meghívása alól! Én szívesebben élnék békében – mondjuk megannyi helyzetben –, de hát a szomszédom egyfolytában gyűlölködi! És így évtizedekre belenyugszunk a viszályba. Hát hagyjam, hogy hazugságokat terjessen? Hogy kárt okozzon nekem? Ezzel a hozzáállással nehéz megmondani, hogy miért ne jelentsünk föl valakit, miért ne szövetkezzünk ellene, vagy éppen miért ne terjesszük az általunk vallott igazságot, hogy a másik gonosz, maga az ördög, és ki kell közösiíteni. A világtörténelem va-lamennyi háborúja igazságos háborúként indult.

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (72.)

Mivel a május az egész Kárpát-medencében – de talán azon túl is – Mária hónapja az Egy-házban, annak minden napját jeles napnak te-kinthejtjük a mi Görögkatolikus Egyházunkban is. Ilyenkor estéknént felzeng templomainkban a *paraklisz* szertartása, ami „ősi könyörgő ajta-tosság az Istenszülőhöz mindenkor, de külö-nösen szükség idején”. Ám, hogy a témánknál maradjunk, a „hivatalos” szertartás végeztével – kimenő ének gyanánt – híveink elmélyült lelke-sedéssel éneklik a római katolikus testvérektől átvett éneket: „Ezerszer köszöntünk, hozzánk érkezett ötödik hónapja az esztendőnek. Virá-gos május, ó Isten hozott, Szűz Mária magának választott.” Még mindig nem derült ki számom-ra, hogy ki lehet emez ének szövegének költő-je, mint ahogy az sem, hogy ki a dallamának szerzője. Sok énekeskönyvben megtalálható, de emez adatok nélkül. Talán nem is baj, mert nem ez a fontos, hanem az, hogy szeretjük, és szeretjük imádkozva énekelni. – Ezen túlme-nően is vannak jeles napjaink május hónapban. Május 2-án azt az Alexandriai Nagy Szent Atanáz (†373) ünnepeljük, akit Egyházunk a „hit oszlopnak” nevez. Ugyanis az első egye-temes nikaiai (niceai) zsinaton, amelynek éppen az idén ünnepeljük az 1700. évfordulóját, igen nagy szerepet játszott az ariánus eretnkség legyőzésében.

Május 8-án Szent János apostol és evangélista neve áll a liturgikus naptárunkban. Ő volt „a szeretett tanítvány”, Jézus kiválasztottja, akire végrendeletében rábízta az édesanyját. János személyében pedig mindnyájunkat az ő édes-anyai oltalmába ajánlott. János az újszövetsé-

De vajon elmondható-e bármelyikről így utólag ítélve, vagy majd a legutolsó megítéléskor, hogy jogosan kellett ölni és ölni hagyni?

Az evangélium egészen egyértelmű. Paranc-sot ad. Nem útmutatást, nem irányelvet, nem értelmezési keretrendszert, és még csak nem is értékrendet, hanem parancsot: „Szeressétek egymást!” Nem felmentésekkel, nem „kivé-ve, ha”, nem „majd akkor, ha”, és nem „csak ezeket, és esetleg majd utána azokat”, hanem: „Amint én szerettelek titeket, úgy!” Ez az Egy-ház ereje. Semmi más ügyesség nem számít. Hiába vagyunk ékesszólók, bölcssek vagy len-dületesek, az Egyház pasztorációs stratégiáját – és egyben hivatásgondozását, karitatív tevé-kenységét, liturgikus életét, gazdaságpolitikáját – Jézus egyetlen mondatban határozza meg: „Arról tudják meg, hogy a tanítványaim vagy-tok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

Amikor pedig megkísért bennünket az a gon-dolat, hogy manapság ezt nem lehet teljesen úgy érteni, mint ahogyan Jézus idejében, hiszen a 21. század és benne a mi helyzetünk azért merőben más; és balgaság lenne feltétel nélkül és határtal-anul értelmeznii a szeretet keresztényi feladatát, hiszen mit ér a szeretetünk, ha közben elveszítjük önmagunkat, akkor szól hozzánk a leginkább ez az evangéliumi szakasz. Ekkor szólít meg minket Jézus, aki ezt a parancsot közvetlenül akkor adta tanítványainak, amikor Júdás felállt és kiment a teremből, hogy elárulva őt a halálba küldje. A szeretet mellett pontosan akkor kell feltétel nélkül és teljesen kitanartunk, amikor minden okunk meglenne arra, hogy másképpen csele-kedjünk. Erről ismerjenek fel bennünket!

Juhász-Laczik Albin

gi iratainak magasztossága révén megkapta „a teológus” melléknevet is.

Május 10-én Szent Simon apostolra emlé-kezünk, aki „a buzgó” melléknevet viselte. Ezzel nekünk is példát ad, hogy buzgók le-gyünk Krisztus követésében, amint ő is az volt. A hagyomány egy része szerint ő volt a kánai vőlegény, akinek érdekében Jézus az első nyil-vános csodáját tette: a vizet borrá változtatta.

Május 21-én Szent Konstantin és Ilona neve áll a liturgikus naptárunkban. Azt a nagy csá-szárt tiszteljük ezen a napon, aki 313-ban a milánói ediktummal szabad vallásgyakorlást engedélyezett a keresztényeknek. Nem tette államvallássá a kereszténységet, mint ahogy némelyek gondolják és tanítják, de beszüntette a keresztények üldözését. Ilona császárné volt az édesanyja, aki oly sok keresztény emléket felfedezett és megtalált a Szentföldön. Neki köszönhetjük Jézus keresztjének megtalálását is. Emellett pedig sok-sok templomot építtetett, főleg a szent helyeken, lerombolva az addigi pogány szentélyeket. Ő ezzel írta be nevét az Egyház történetébe.

Május 25-én Keresztelő Szent János felé irá-nyul a figyelmünk és liturgikus tiszteletünk. Ek-kor emlékezünk arra, hogy fejének szent ere-klyéjét harmadszor is megtalálták. Ez 850 körül történt Kománében, kissé legendás körülmények között. A képromboló harc megszűnte után Ignác pátriárkának éjjeli imádságában látomása volt, s ekkor tudta meg, hol van elrejtve az ereklye. Az általa megjelölt helyen meg is találták azt, és május 25-én Konstantinápolyban helyezték el.

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Az Eucharisztia ünneplése (170/9d)

A Tridenti Zsinat tanítását (DH 1694–1700; 1716–1719) követő liturgikus reformok annyira sikeresek voltak, hogy több mint három évszá-zadon keresztül nem is történik jelentős változ-tatás a betegek kenetének szertartásában. A 20. század elején azonban két nagy szellemi erő, igény találkozik és erősíti egymást: a liturgi-kus mozgalom, valamint a gyakori szentáldozás szorgalmazásának mozgalma, amelyet Szent X. Piusz pápa erőteljesen támogatott.

A tényleges fordulat a liturgikus mozgalom harmadik szakaszára tehető, és elsősorban Dom Lambert Beauduin tevékenységéhez köthető, aki az 1948-as vanves-i liturgikus találkozó-n felszólalva szorgalmazta a betegek és a haldok-lók liturgiájának visszatérését az eredeti hagyo-mányokhoz. Számára ez elsősorban a betegek és a haldoklók szentségei eredeti sorrendjének visszaállítását jelentette: a bűnbocsánat szent-ségét, a betegek kenetét, valamint a haldoklók számára a szent útravalót (viaticum). Ez utóbbi felvételének alapvető feltétele ilyen értelemben a tulajdonképpeni halálvesztély lett, és nem fel-tétlenül a betegség. Egy kockázatos műtét, egy veszélyes szülés vagy a halálos ítélet is olyan helyzet, amelyben a viaticum kiszolgáltatható.

Dom Beauduin hangsúlyozta, hogy a viaticum kötelező volta végig fennmaradt az Egyház történetében. A viaticumot „publice atque ho-norifice” (nyilvánosan és tiszteletteljes módon) kell kiszolgáltatni, mivel ez az Egyház liturgiája, és nem pusztán egyéni jámborsági aktus. Az Egyház liturgikus reformja ezzel megérkezett a II. Vatikáni Zsinat küszöbére. 1963-ban a II. Va-tikáni Zsinat *Sacrosanctum concilium* liturgikus konstitúciója helyreállította az eredendő rendet: a betegek számára a betegek kenetét, a haldok-lók számára pedig a viaticumot (SC 73–74). A *De cultu mysterii Eucharistici* (1967. május 25.) ren-delkezés hangsúlyozza a viaticum jelentőségét, és szól az Eucharisztia ünnepléséről a betegágy mellett. Ezzel helyreáll egy gyakorlat, amely majdnem ezer éven keresztül szunnyadt. A ren-delkezés szerint a beteg házában bemutatott szentmise lehetővé teszi a két szín alatti áldozást mind a beteg, mind a jelenlévők számára, és erő-síti a szertartás egyházi-közösségi dimenzióját: a keresztény ember az Egyház közösségében és az Egyházzal közösségben hal meg (*De cultu mysterii Eucharistici*, 32,6 és 39).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Boldog Apor Vilmos

Május 23.

Székelv főnemesi család fia volt. Édesapját korán elveszítette, édesanyja egyedül nevel-te hét gyermekét. Vilmos a kalocsai jezsuita kollégiumban volt gimnazista, teológiát az innsbrucki egyetemen tanult, és ott is dok-torált. A Nagyvárad Egyházmegye papja-ként előbb Gyulán volt segédlelkész, majd a háború alatt egy kórházvonalat katonalelké-sze lett. Rövid szemináriumi szolgálat után, 1918-tól egészen püspöki kinevezéséig ismét Gyulán volt plébános. A szegények szolgál-atát, segítségét különösen fontosnak tartotta. Felkarolta a munkásifjúságot, és sokat tett a művelődésért is.

Püspöki székét 1941-ben, a harmadik zsi-dótörvény érvénybe lépése után foglalta el. Mélyen átérezte az Egyház felelősségét, a Ma-gyar Szent Kereszt Egyesület egyházi elnö-keként is nagy munkát végzett. Az egyesület célja a zsidótörvény által érintett katolikusok védelme volt. Apor szükségesnek tartotta volna a püspökök közös állásfoglalását és a pápa közbelépésének kieszközlését. Anya-gilag is jelentősen támogatta az egyesületet, és menedékhelyet ajánlott fel a menekült zsidóknak. Kérvényei és tiltakozásai végül némi eredményre vezettek a megkereszteltek kivételezése ügyében: kivették őket a Zsidó Tanács hatásköréből, és létrehozták számukra a Keresztény Zsidó Tanácsot.

A mentés egyik formája a zsidók megkeresz-telése volt. A püspöki kar hat hónapos oktatást írt elő a felnőttkereszttség előtt, ezt az időt Apor lerövidítette. A rendkívüli körülményekre való tekintettel a hittani kurzus elvégzése után öt-ven-száz személyenként adott felmentést és ke-resztelési engedélyt a munkaszolgálatosoknak.

Kérvényét, hogy a győri barakkokban ösz-szeszűfolt zsidók közül a megkeresztelteket lelkigondozásban részesíthesse, a helyi parancs-nokság hatszor utasította vissza. Mivel a zsidók elszállítása küszöbön állt, személyesen ment el a német parancsnokságra, de ott is elutasították.

1944 áprilisában háromszor is levelet írt Eszter-gomba, hangsúlyozva a közös tiltakozás szüksé-gességét. Utolsó levelének fő érve az volt, hogy már a zsidó származású klerikusok, papok és szerzetesek is veszélybe kerültek. Az esztergomi érsek azonban a titkos és bizalmas tárgyalásokra helyezte a hangsúlyt. Apor a hozzá forduló egy részét bújította, a többieket továbbküldte Angelo Rotta nunciushoz vagy Apor Gizellához, aki a Magyar Vöröskereszt vezetője volt. A nuncius 1944-ben ezrével írta alá az oltalomleveleket, melyek a Vatikán hivatalos, diplomáciai védel-mét biztosították.

Amikor 1945 nagypéntekén részeg orosz ka-tonák a győri Püspökvár pincéjében tartózkodó asszonyok és lányok közül százat el akartak vin-ni, Apor Vilmos ellenállt. Az egyik katona előbb a mennyezetre lőtt, majd a püspököt sebesítette meg a fején, a kezén és a gyomrán. A katonák elmenekültek, és egyiküket sem vonták fele-lősségre. Apor Vilmost kórházba szállították az ostromlott városon keresztül, és egy petróleum-lámpa fényénél műtötték meg. Halála közeledtét érezve papjaiért, híveiért, a szerencsétlen sorsú hazaért és azokért is imádkozott, akik meglőtték.

Évtizedekig a kármelita templom kriptájá-ban nyugodott, és csak 1986. május 23-án lehe-tett végső nyughelyére temetni. Ezért lett ez az emléknapija.

L.K.

MÁJUS 18., HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA (Szent I. János pápa és vértanú, Erika, Alex-andra) – ApCsel 14,21b–27 (*Pál és Barnabás beszámol arról, hogy milyen nagy dolgokat cse-lekedett velük az Úr.*) – Jel 21,1–5a (*Isten letö-ről szemükről minden könnyet.*) – Jn 13,31–33a 34–35 (*Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást!*) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 89 – ÉE 550, 416 Ho 89 – EE 111, Ho 134 – EE 651, Ho 88 – EE 106.

MÁJUS 19., HÉTFŐ (Ivó, Milán, Celesztina) – ApCsel 14,5–18– Jn 14,21–26.

MÁJUS 20., KEDD – *Sienai Szent Bernardin áldozópap emléknapija* (Bernát, Felicia) – ApCsel 14,19–28 – Jn 14,27–31a.

MÁJUS 21., SZERDA – *Magallanes Szent Kristóf áldozópap és tár-sai, mexikói vértanúk emléknapija* (Konstantin, Szilárd, Tibád) – ApCsel 15,1–6 – Jn 15,1–8.

A hét liturgiája

C év

resztények segítsége emléknapija (Eszter) – ApCsel 16,1–10 – Jn 15,18–21.

MÁJUS 25., HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA (Tiszteletreméltó Szent Béda áldozópap és egyháztanító, Szent VII. Gergely pápa, Pazzi Szent Mária Magdolna szűz, Orbán) – ApCsel 15,1–2,22–29 (*Isten nem akarja, hogy a szükségésnél több teher nehezedjék a hívek vállára.*) – Jel 21,10.14.22–23 (*Egy angyal megmutatta nekem a mennyből, az Istentől alászállt szent várost.*) – Jn 14,23–29 (*A Szentlélek megtanít titeket mindenre, amit mondtam nektek.*) – **Zso-lozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 90 – EE 552, 416 Ho 90 – EE 106, Ho 123 – EE 555, Ho 206 – EE 105.

XIV. Leó nem politikai, hanem krisztusi békére hívott

Exkluzív interjú Erdő Péter bíborossal

Erdő Péter bíboros, prímás az új egyházfő megválasztása után egy nappal, május 9-én az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye Kardinális YouTube-csatornájának kamerája előtt beszélt legelőször XIV. Leó pápáról. Az interjút Kuzmányi István diakónus, a Magyar Kurír főszerkesztője készítette.

– Tegnap a konklávét megválasztotta Robert Francis Prevost bíboros személyében XIV. Leó pápát. Hogy ez ilyen gyorsan, 24 órán belül sikerült, milyen üzenetet jelent a világ és az Egyház számára?

– A konklávét nem üzenetet fogalmaz meg. Üzenetet a bíborosi testület fogalmazott meg a konklávét előtt. Az egy – azt hiszem – kicsit a világ népeihez is szóló üzenet volt. Szó volt benne a békéről, a háborús pusztítás által érintett övezetéről; tehát a bíborosi testületnek olyan közös állásfoglalása, ami megmutatja azt, hogy a Katolikus Egyházban folyamatosság van. Nem egy pápának a személyes véleménye csupán – bár sokszor szívvel-lélekkel és egyéni hangsúlyokkal mondja –, mikor a Katolikus Egyház állást foglal. Mert amikor összegyűlik az egész bíborosi testület, akkor is ugyanabba az irányba megy a nyilatkozat főcsapása. Tehát ez ilyen értelemben vett nyilatkozat volt.

De a konklávét nem erről szól. A konklávét elsősorban magának az Egyháznak keresi a legfőbb pásztorát, aki utána Krisztus vikáriusaként irányítani fog bennünket. Ebben a munkában az másodlagos szempont, hogy mit üzen a világnak. Nyilván nem mindegy, hogy nagyon elhúzódozó konklávét esetén a világsajtó elkezdhet találgatni, hogy biztos nagy ellentétek vannak, vagy feszültség alakult ki, és így tovább. Egy rövidebb konklávét ilyen szempontból azt a jó üzenetet hordozza – bár nem szándékosan, hanem automatikusan, a helyzetnél fogva –, hogy viszonylag könnyen konszenzusra tud jutni ez a testület, és a legtávolabbi országokat képviselő bíborosok is sok alapvető kérdésben hasonlóan gondolkoznak. És ez nemcsak a hit alaptételeire vonatkozik, hanem arra is, hogy az evangéliumot a mai világban hogy kell képviselni és továbbadni.

– A megválasztott új pápa személyében egy Ágoston-rendi szerzetest tisztelhetünk. Többek között kánonjogi végzettsége van, misszióban is volt, sőt Dél-Amerikában vezetett is missziót. Mit jelent ez az Egyház számára?

– Az életrajzából sok mindent elő lehet bányászni, és mindegyiknek lehet jelentőséget tulajdonítani. Az, hogy generalisa, egyetemes rendfő-

A fotók Ferenc pápa 2023. évi magyarországi látogatásán készültek Robert Prevost érsekről

nöke volt az ágostonosoknak, feltétlenül egyfajta nemzetközi tapasztalatot jelent. Vezetett ő Peruban egyházmegyét is, hosszú éveken át, ez egy másfajta, egyházmegyei jellegű lelkipásztori tapasztalatot mutat. Ezenkívül tudjuk azt, hogy az Egyesült Államok polgáraként született, így nevelkedett, később került ki, immár hivatásának teljesítése keretében Latin-Amerikába, de közben persze Rómában tanulmányokat végzett. Teológiából és kánonjogból is az Angelicumon (Aquinoi Szent Tamás Pápai Egyetem – a szerk.) doktorált, annál a José Castañónál, aki nekem is az egyik kedvenc professzorom volt. Az egyházi munkássága például abban is kifejeződött, hogy tíz évig bírósági helynök volt egy egyházmegyében; tehát nem csupán szerzetesi, hanem nagyon is sok mindenre kiterjedő egyházmegyei tapasztalata is van. Ez a sokoldalúság, azt hiszem, olyan érték, amit sokan megbecsültek. Azután ő végül is kuriális bíboros. Ezt sem szabad elfelejteni, hogy többet azt mondták: a Kúria reformja, átalakulása, nehézségei olyan embert kívánnak, aki otthon van ezekben az ügyekben. Ezért gondoltak sokan a bíboros államtitkárra. Való igaz, ő is nagy áttekintésű ember, de azért a Püspöki Kongregációnak vagy Dikasztériumnak, ahogy manapság hívják, a prefektusa is egy nagyon fontos tisztségviselője a Kúriának. Nem külső embert hoztak be messziről, hiába amerikai, hiába dolgozott Dél-Amerikában, hanem egy kuriális bíborost választott a konklávét. Így együtt ez a sokoldalú egyéniség sok erősséggel rendelkezik.

– Amikor XIV. Leó kilépett az áldások erkélyére, nagy ujjongás fogadta. Bíboros atya

ott volt mellette, az oldalerkélyen. Hogyan látta az új pápát, a gesztusait?

– Harmadszorra láttam felülről a Szent Péter teret, amikor kihirdetik a pápaválasztás eredményét. És egyszer láttam alulról is: amikor II. János Pál pápát választották, ott álltam a téren. Tehát ez a negyedik alkalom volt. Mindannyiszor egyfajta eksztatikus érzés volt, mindannyiszor ott volt a római nép, meg a Rómában tanuló és dolgozó egyházi személyeken kívül a katolikusok, tehát a városnak és a világnak is adja ilyenkor az első áldását a pápa.

Annyi pápa annyiféle módon lép fel egy ilyen világraszóló helyzetben. Emlékszünk II. János Pál pápa felejthetetlen szavaira: „Ne féljete!” Emlékszünk arra is, hogy Benedek pápa milyen szépen és finoman szólt az egybegyűltekhez. Emlékszünk arra is, hogy Ferenc pápa jó estét kívánt az összegyűlteknek. Ferenc pápának a kilépése azért is sajátos volt, mert

másképp volt öltözve, mint az előtte lévő pápák hosszú nemzedékeken át, nevezetesen nem vette fel a vörös mocétumot és a híres pápai stólat, amely Szent Pétert és Szent Pált ábrázolja. Ő ezt nem tartotta szükségesnek; fehér reverendában lépett ki az erkélyre. Most azon érdemes elgondolkozni, hogy Leó pápa viszont felvette a vörös mocétumot, felvette a stólat is, és ebben jelent meg. Hallottam olaszoktól, hogy ennek is sokan örültek. Ez nem jelent valamiféle tradicionalizmust: ma délelőtt koncelebráltunk a Sixtus-kápolnában – az egy nagyon rendes, novus ordo szerinti mise volt, amelyet Magyarországon is bármikor, amikor valaki szépen akar misézni, megtarthat. Azt gondolom, hogy liturgiában gondos, de ugyanakkor a néppel együttérző és együtt ünnepelni tudó pápát kapott az Egyház az ő személyében. Fontos dolog, hiszen tudjuk, hogy a liturgia egyházi életünknek, sokszor a vitáknak is az egyik központi témája.

– Ma együtt ünnepelték a szentmisét a bíborosi testülettel és a megválasztott új pápával a Sixtus-kápolnában. A mostani beszédéből, és ha visszagondolunk a tegnapi beszédére, ezekből milyen lényegi szempontokat tudna kiemelni?

– A Sixtus-kápolnában ma szentbeszédet mondott – ez azt jelenti, hogy az evangéliumról beszélt, s nem egy közéleti beszédet tartott, hanem bibliai ihletésű volt az üzenete. Azt hiszem, hogy a péteri tisztség felelősségét fejezte ki. A tegnapi beszéde is – amit persze, aki kint áll az erkélyen, elég rosszul hall, de ha bemegy a folyosóra, ahol ki van hangosítva, onnan meg nem lát, választani kell, hogy látni akar-e az ember, vagy hallani; de azért megbízható

fültanúktól tudom, hogy a tegnapi beszédében is – ami közben megjelent persze – a békének nagy súlyt adott; de nem pusztán a békének, tehát nem egy politikai beszédet tartott, hanem Krisztus békéjéről beszélt, arról, hogy a feltámadt Krisztussal hirdeti a békét.

Ő is így köszönt a tanítványoknak. Nagyon fontos volt az, hogy egy krisztocentrikus beszédet hallottunk, ugyanakkor kifejezte tiszteletét, háláját Ferenc pápa iránt, illetve a bíborosi testület iránt is, és azt gondolom, hogy megbecsüli a munkatársakat, akikkel a Kúriában együtt dolgozik. Legalábbis a munkatársai erről számoltak be.

Ezenkívül ma beszélt angolul is a Sixtus-kápolnában. Úgy kezdte. Nemcsak azért, mert ez az anyanyelve. Ennek a pontifikátusnak van egy globális jellege. Tudatosan globális. Ferenc pápa azt mondta, hogy ő Róma püspöke. Ezt a kezdeti beszédében, ott a bazilika erkélyén mondta.

Leó pápa a névválasztásával üzent nagyon sokat. Volt, aki meg is kérdezte tőle, hogy miért ezt a nevet választotta, és ő több oldalról is megindokolta. Elsősorban XIII. Leó pápa iránti tiszteletből: ő az, aki a munka méltóságát felismerte és teológiailag elmélyítette. Azonkívül az akkor gyorsan változó kor problémáira a hit alapján hitelesen tudott reagálni. És ez igaz: a legtöbb enciklikát ő adta ki, és valóban egy korforduló pápája volt. A munkáról XIV. Leó pápának is van a véleménye. Azt mondja, hogy ez az emberi méltóságnak nagyon fontos része és kifejezője, és bár régen a kizsákmányolás fenyegette – ami persze a földről ma sem tűnt el, sajnos –, ma az is fenyegeti, hogy a technikai fejlődés, a mesterséges intelligencia miatt szükség-

telenné válhat. És ez lenne a legborzasztóbb dolog, mert az ember méltóságát alázza meg, ha úgy érzi, hogy az, amit ő a legszebbként és legjobbként alkotni akar, az szükségtelen. Tehát az emberi méltóság és a munka kapcsolata korunk egyik nagy kérdése, és ebben neki máris véleménye és tanítása van. Szerintem a nyitóbeszéde ebből a szempontból is jelentős. Egyébként utalt Nagy Szent Leóra is mint egyházatyára, mint olyanra, aki korszakot zár és korszakot nyit. Attírával való tárgyalására az erkélyen külön nem tért ki, de tudjuk, hogy a római nép ezt tiszteli Nagy Szent Leóban, csodát is fűz ehhez az eseményhez. Lehet, hogy reálpolitikai kísérőjelenségek is voltak, például valószínűleg pénzajándékban részesült a hunok fejedelme, amitől úgy érezte, hogy talán nem érdemes az ostrommal sok időt eltöltenie.

– Két évvel ezelőtt – nem tudtuk, hogy egy leendő pápát – Prevost érseket Budapesten köszönthettük, Ferenc pápa oldalán. Bíboros atya találkozott vele; számtalan képet előástunk, láttuk, hogy Ön is ott volt a közelében. Hogyan emlékezik vissza erre a pár napra?

– Ő akkor új volt római tisztségében. Örömmel fedeztem fel, hogy kánonjogászárról van szó, és elbeszélgettünk a közös emlékeinkről a tanulmányaink idejéből – pár évvel később tanult itt [Rómában], mint én. Az első pápa, aki nálam fiatalabb; azért ezen is el-elgondolkodik az ember. II. János Pál pápa még a szüleim és nagyszüleim nemzedéke közötti korosztályt képviselte, a mostani Szentatya pedig már a fiatalabbat. Ez nagyon jó jel, mert azt jelenti, hogy emberi számítás szerint jó pár évig irányíthatja az Egyház hajóját. Tehát már akkor beszélgettünk az egyházi kérdésekről, és voltak olyan feladatok, amelyek aktuálisak voltak, illetve a folyó ügyeket is érintették. Az akkor inkább egy barátkozó, ismerkedő beszélgetés volt vele, nem is lehetett más.

– Bíboros atya, a konzisztórium után együtt örülhetünk az új pápa megválasztásának; milyen üzenetet tudna megfogalmazni a magyarországi híveknek?

– Van pápánk! És ez nagy öröm, ahogy a kihirdetésben a bíboros dékán mondja: „Habeamus papam!” „Annuntio vobis gaudium magnum.” Leó pápa személyében egy eredeti, bátor, harmóniára törekvő pápát kapott az Egyház. Imádkozzunk érte, hogy mindig megtalálja a helyes irányt, ahova vezethet bennünket!

Kuzmányi István
Lejegyezte: Hollósi Judit
Fotó: Merényi Zita,
Lambert Attila

Az Ágoston-rend perjele a pápáról Kiegyensúlyozott, spirtuális ember, ajándék az Egyház számára

Az Ágoston-rendiek nagyon boldogok, szerintük Robert Prevost ajándék az Egyház számára – mondta a vatikáni médiának az Ágoston-rendiek generális perjele, Alejandro Moral Antón.

Moral nagy lelkesedéssel beszélt az új pápáról, miközben folyamatosan hívták a barátai, akikkel megosztotta meghatottságát. Dicsérte Robert Prevost emberi tulajdonságait: „nagyon kiegyensúlyo-

zott, nagyon spirituális ember, aki valóban közel áll mindenkihez”. A perjel szerint – aki régóta barátja az új pápának – XIV. Leó „mindenkit szeret, szegényt és gazdagot egyaránt. Nagyon boldogok vagyunk,

mert úgy gondoljuk, hogy szép lesz a szolgálata. Ezekben a napokban beszélgettünk vele”. A névválasztása – folytatta Moral – abból a megfontolásból ered, hogy XIII. Leó nagy pápa volt. A Szent Péter-bazilika központi loggiájáról elmondott első beszédében a pápa az „igazságosság” és a „béke” kulcsszavak fontosságát hangsúlyozta. „Rögtön igazságosságról és békéről, a mindenkit összekötő hidakról, a szinodalitásról beszélt. Aztán ott voltak Szent Ágoston szavai:

zott, nagyon spirituális ember, aki valóban közel áll mindenkihez”. A perjel szerint – aki régóta barátja az új pápának – XIV. Leó „mindenkit szeret, szegényt és gazdagot egyaránt. Nagyon boldogok vagyunk,

»zarándokok vagyunk az igazi haza felé”. Ezek egy kicsit az elkövetkező évek programját jelentik”.

Forrás és fotó:
Vatican News olasz nyelvű szerkesztősége

Tudnunk kell ítékezés nélkül hallgatni

XIV. Leó pápa homíliája Szent Péter sírjánál

A Szentatya május 11-én, vasárnap délelőtt a Szent Péter-bazilika altemplomába (a vatikáni grottákba) látogatott, hogy a Szent Péter sírja közelében lévő oltárnál misézzen. Koncelebrált Alejandro Moral Anton, az Ágoston-rend általános perjele.

A mise után a pápa elődjeinek sírjánál és az úgynevezett Pallium-fülke előtt imádkozott. Beszédében hivatások ébresztésére, párbeszédre, az Úr szavának hallgatására biztatott. XIV. Leó pápa angolul és olaszul elmondott teljes homíliájának fordítását közreadjuk.

„Kezdem néhány angol szóval, aztán pedig olaszul is beszélek. Az evangélium, melyet a Jó Pásztor vasárnapján hallottunk, azt mondja: „Juhaim hallgatnak szavamra. Ismerem őket, és ők követnek engem.” A Jó Pásztorra gondolok, különösen ezen a vasárnapon, mely oly jelentős a húsvéti időben. Miközben az Egyház által rám bízott új küldetés kezdetét ünnepeljük, nincs jobb példakép, mint maga Jézus Krisztus, akinek életünket adjuk, és akire támaszkodunk. Jézus Krisztus, akit követünk. Ő a Jó Pásztor, ő ad nekünk életet: ő az út, az igazság és az élet. Ezért örömmel ünnepeljük ezt a napot, és hálásan köszönjük, hogy itt vagytok.

Ma anyák napja van. Azt hiszem, csak egy édesanya van itt: boldog anyák napját kívánok! Isten szeretetének egyik legcsodálatosabb kifejeződése az anyákból áradó szeretet, különösen gyermekeik és unokáik iránt. Ez a vasárnap több okból is különleges: az elsők között említeném a hivatásokat. A bábosok legutóbbi kö-

zös munkája során, az új pápa megválasztása előtt és után, sokat beszélgettünk a hivatásokról az Egyházban, valamint annak fontosságáról, hogy mindannyian együtt keressük őket. Elsősorban azzal, hogy jó példát mutatunk életünkkel, aztán az örömmel, azzal, hogy megéljük az evangélium örömét, nem szegjük kedvét másoknak, hanem inkább igyekszünk bátorítani a fiatalokat, hogy hallják meg az Úr hangját, kövessék azt, és szolgáljanak

ben a példaadásban egy egészen különleges felhívás rejlik mindannyiunk számára. Nagyon személyes módon is elmondtam, ez az evangélium hirdetése az egész világnak.

Bátorság! Ne féljete! Jézus sokszor elmondja az evangéliumban: „Ne féljete!” Bátornak kell lennünk tanúságtételünkben, a szavainkkal és főleg életünkkel adott tanúságtételünkben: az életünket kell adnunk, szolgáljunk, néha nagy áldozatokat kell hoznunk ahhoz, hogy ezt a küldetést teljesítsük. Olvastam egy kis eszmefuttatást, mely nagyon elgondolkodtató, mert az evangéliumban is megjelenik. Valaki felteszi a kérdést: „Amikor az életedre gondolsz, hogyan magyarázod azt, ameddig jutottál?” Az eszmefuttatásban adott a válasz bizonyos értelemben az enyém is, és ezt a hallgat ige fejezi ki. Milyen fontos a hallgatás! Jézus azt mondja: „Juhaim hallgatnak szavamra.”

Fontosnak tartom, hogy mindannyian egyre jobban megtanuljunk hallgatni, hogy párbeszédet folytassunk. Először is az Úrral: mindig hallgassuk Isten szavát! Aztán hallgatni másokat, tudni hidakat építeni, tudni úgy hallgatni, hogy ne ítélezzünk, ne zárjuk be az ajtókat abban a meggyőződésben, hogy mi már az egész igazságot ismerjük, és senki sem mondhat nekünk semmit. Nagyon fontos hallgatni az Úr hangját, hallgatni egymást, ebben a párbeszédben, és látni, hová hív bennünket az Úr. Járjunk együtt az Egyházban, kérjük az Urat, adja meg nekünk ezt a kegyelmet, hogy tudjuk hallgatni az ő szavát és szolgálni az Ő egész népét!”

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

az Egyházban. „Én vagyok a jó pásztor” – mondja nekünk.

Most szólok néhány szót olaszul is, mert küldetésünk már nemcsak egy egyházmegyére vonatkozik, hanem az egész Egyházra kiterjed: fontos ez az egyetemes szellem. Ezt találjuk az olvasmányban is, melyet hallottunk (ApCsel 13,14.43–52). Pál és Barnabás Antiochiába mennek, először a zsidókhoz, de ők nem akarnak hallgatni az Úr szavára, ezért elkezdik hirdetni az evangéliumot az egész világnak, a pogányoknak. Elindulnak, mint tudjuk, erre a nagy küldetésre. Szent Pál Rómába jön, ahol végül beteljesíti küldetését. Ez egy újabb példa a jó pásztor tanúságtételére. De eb-

Szakmai és értékorientált összefogás

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye is csatlakozott a katolikus szociális és gyermekvédelmi fórumhoz

A megállapodást május 6-án, Debrecenben írta alá Palánki Ferenc megyéspüspök és Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója, a Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fórumának elnöke.

A Katolikus Szeretetszolgálat, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és az ÁGOTA Közösség 2024 áprilisában hozták létre a Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fórumát. Az ünnepélyes aláírás során mindhárom intézményvezető kifejtette, hogy a fórum elsődleges célja az együttműködés, a közös gondolkodás és a közös érdekvédelmi rendszer kialakítása.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye közel hatszáz honfitársunknak nyújt szociális és gyermekvédelmi ellátást napi szinten (idősek ellátása bentlakásos és napközi formában, házi segítségnyújtás, idősek étkeztetése, pszichiátriai és szenvedélybetegek közösségi és nappali ellátása, szenvedélybetegek alacsony-küszöbű ellátása, szenvedélybetegek rehabilitációs és támogatott lakhatási intézménye), valamint több mint kétszáz embernek ad munkát a szociális szférában, az ő munkájukat pedig közel harminc önkéntes segíti.

A fórum, mint országos szakmai érték- és érdekszövetség, a katolikus fenntartók összefogását tartja feladatának. Ennek része az új szakmai módszerek és szolgáltatási formák folyamatos megismertetése a katolikus szociális és gyermekjóléti alapellátási, gyermekvédelmi

szakellátási szolgáltatókkal, intézményekkel. Közös szakmai kiadványok indítása, valamint rendszeres időközönként konferenciák szervezése is a tervek között szerepel. Kiemelt cél a szociális és gyermekvédelmi ellátórendszer fejlesztéséhez szükséges feltételek szervezésében való részvétel, valamint szakmai segítségnyújtás, ajánlások és útmutatók készítése.

A fórum tagjai fontosnak tartják az állami szereplőkkel történő szoros szakmai együttműködést, továbbá vállalják az egészségügyi és a további társágzatok képviselőivel való

szakmai konzultációk szervezését és megvalósítását. Az érintett szervezetek vezetői sokat várnak a Katolikus Szociális és Gyermekvédelmi Szakellátásokat és Szolgáltatásokat Fenntartók Fórumának együttműködésétől. „Hisszük, hogy a katolikus szociális és gyermekvédelmi ágazat legfőbb küldetése, hogy minden egyes személy számára közvetítse az emberi méltóságot, az egyedi és megismételhetetlen élet szépségét, értékességét.”

Forrás és fotó:
Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A városépítő főpásztor

Eszterházy Károly püspökre emlékeztek születésének 300. évfordulóján Pápán

Gróf Eszterházy Károly püspök születésének 300. évfordulója alkalmából május 4-én szentmisét mutatott be Mail József címzetes apát, plébános a pápai Szent István vértanú-templomban. A szertartás után koszorúzásra került sor a templom mellett álló Eszterházy-szobornál. A Dunántúl legnagyobb katolikus templomát az ünnepelt főpásztor építtette.

Háromszáz évvel ezelőtt, 1725. május 4-én született gróf galántai Eszterházy Károly (Imre Flórián Antal Jozefa Ignác Xavér) Pozsonyban, gróf Eszterházy Ferenc tárnokmester és Pálffy Szigónia grófnő gyermekeként. A keresztele szertartását Esterházy Imre váci püspök, későbbi esztergomi érsek végezte. A főúri családokban a gyermekvállalás – különösen fiúgyermek esetén – stratégiai jelentőséggel bírt az öröklés, a dinasztikus kapcsolatok fenntartása, valamint az egyházi és világi karrier kijelölése szempontjából egyaránt. Mivel Károly nem elsőszülött fiúként jött világra, a család a kor szokása szerint egyházi pályára szánta.

A városépítő – 1759-től 1761-ig váci, majd 1761-től haláláig egri – püspök születésének 300. évfordulója alkalmából bemutatott szentmisén Mail József így fogalmazott homíliájában: „Eszterházy Károly kitörölhetetlen nyomot hagyott maga után, hiszen számos területen kiemelkedő képességekkel rendelkezett. Mindent megtanult, amit a 18. századi Európában meg lehetett tanulni, töb-

bek között Pozsonyban és Rómában is képezte magát. Tevékenységére rányomta bélyegét a jezsuita oktatás szelleme. Példaképe volt XIV. Benedek pápa, korának kiemelkedő egyházfője, aki térképet és városrendezési tervet is készített Rómáról. Az ő példáját követve mindenét, ami csak volt – tudását, ismereteit, vagyonát – ő is jó célra használta fel.”

A szentmisét követően a jelenlévők a templom mellett álló Eszterházy Károly-szoborhoz vonultak, ahol a templomi kórus éneke mellett az imát követően Kovács Zoltán országgyűlési képviselő, Gróber Attila polgármester és Vadász Krisztina alpolgármester, valamint Mail József apát, plébános és Meleg Máté káplán

koszorúztak. Végezetül a Pápai Nyugdíjasok Érdekvédelmi-Érdekképviselői Egyesületének képviselői is elhelyezték a szobornál a tisztelet virágait.

Forrás és fotó: Horváth Andrea/
Pápai Média centrum

Nyitott, szerény, alázatos

Interjú Veres András püspökkel, az MKPK elnökével XIV. Leó pápáról

A május 8-án megválasztott XIV. Leó pápa „Béke mindnyájatokkal!” köszöntéssel üdvözölte a híveket. Már ebben a kétszavas köszöntésben is fontos üzenet rejlik nemcsak az Egyház, hanem a forrongó világ számára is. Veres Andrásal készített interjút a Győri Egyházmegye sajtómunkatársa a pápaválasztás és XIV. Leó személye kapcsán.

– Hogyan értékeli püspök atya az új Szentatya első beszédét?

– Mindnyájan nagy örömmel fogadtuk május 8-án este a hírt, fehér füst szállt fel a Sixtus-kápolna kéményéből. Ez azt jelenti, hogy a bíborosok testülete megválasztotta Ferenc pápa utódát. Ez örömhír nemcsak a hívő emberek számára, hanem a nemhívőknek is, hiszen a Szentatya személye meghatározza az egész Egyház, sőt a világ alakulását. Azóta már azt is tudjuk, hogy az új pápa, Robert Francis Prevost személye fiatal kora ellenére nem ismeretlen egyházi körökben, hiszen 2023. április 12. óta a Püspöki Dikasztérium prefektusa.

A Szent Péter-bazilika erkélyéről mondott első beszédében a feltámadt Krisztus köszöntésével mutatkozott be a világnak: „Béke mindnyájatokkal!” Ez valóban sokat mond minden nép számára, hiszen a földkerekség számtalan pontján, hozzánk egészen közel is, háborúk dúlnak, amelyek ellentmondanak a krisztusi szándéknak, a szeretet békéjének. Amint a Szentatya említette, a béke ajándékát kívánja minden egyes embernek, a családoknak és a nemzeteknek egyaránt.

– A jubileumi szentévből a remény zárandokaiként ismerősen hangzottak Szent Ágoston szavai: „Veletek vagytok keresztény, értetek vagyok

püspök”. Ez azt jelenti, hogy az új Szentatya folytatja elődje, Ferenc pápa megkezdett útját a szinodalitás felé, és elsősorban missziós egyház-képben gondolkodik?

– A misszió Krisztus óta az Egyház legfőbb feladata, hiszen Ő arra kérte apostolait, menjenek el az egész világra, és hirdessék minden népnek az evangéliumot. Tehát ez az Egyház identitásának egyik legfontosabb sajátossága. Minden kereszténynek minden korban feladata, hogy az evangélium üzenetét minél több emberhez eljuttassa. Ez csak együttműködéssel, összefogással lehetséges.

Ezt az új Szentatya saját tapasztalataiból is tudja, hiszen sok éven át misszióként szolgált Peruban. Dél-Amerikában az egyházi élet sokkal inkább közösségi, mint Európában, ahol az individualizmus az Egyházat is nagyon próbára teszi. Nem kétséges tehát, hogy XIV. Leó pápa is nagyon fontosnak tartja a szinodalitást, az együtt haladást. Ez pedig szükségessé teszi az Egyház minden tagjának, papoknak, szerzeteseknek

és világiaknak, férfiaknak és nőknek az együtt munkálkodását.

– XIII. Leó nevéhez köthető a *Rerum novarum* kezdetű enciklika (1891), amely a szociális területen és a munka témakörében korszakalkotó útmutatás volt. Az új pápa névválasztása utalás lehet az Egyház modern társadalmi tanításának eredetére?

– Ferenc pápa óta tudjuk, nem érdemes feltételezésekbe bocsátkozni a névválasztás dolgában, hiszen az ő esetében is sokan először arra gondoltak, hogy jezsuita szerzetesként Xavéri Szent Ferencre gondolt, s csak később derült ki, hogy ő Assisi Szent Ferenc miatt választotta a Ferenc nevet. Az új Szentatya majd nyilatkozik arról, hogy XIII. Leó pápára vagy annak valamelyik elődjére gondolt-e a Leó név választásakor. Azt biztosra vehetjük, a világ jelenlegi helyzetében óriási szükség van arra, hogy társadalmi és szociális kérdésekben az Egyház következetesen képviselje az evangéliumi értékrendet. Ez a jézusi örökségünknek meghatározó feladata. Biztosak lehetünk afelől, hogy egy

Dél-Amerikában otthonosan mozgó pápa ezt összegyeházi szinten képviselni kívánja.

– Fotók tanúskodnak róla, hogy személyes találkozásban is volt része Robert Francis Prevost érsekkel Ferenc pápa 2023-as magyarországi látogatása alkalmával. Hogyan emlékszik vissza, milyen benyomást tett Önre a találkozás?

– Ferenc pápát a közvetlen munkatársai közül többen elkísérték Magyarországra. Közülük néhányuknak magam lehettem kísérője itt tartózkodásuk idején. Prevost érsek atya akkor még nem bíborosként, de már a Püspöki Dikasztérium vezetőjeként vett részt a látogatáson. A három nap alatt nagyon sok alkalom adódott

arra, hogy beszéljünk az Egyház magyarországi helyzetéről, valamint politikáról és kultúráról egyaránt.

Feltűnő volt Prevost érsek úr fokozott érdeklődése, nyitottsága, de leginkább szerénysége és alázata. Akkor még nem gondolhattuk, hogy alig két év múlva őt köszönhetjük, mint Szent Péter utódát. Öröm ez számunkra, hiszen ezután bármikor, ha magyar személyek vagy ügyek kerülnek elé, tudni fogja, honnan jönnek, milyen háttérrel rendelkeznek.

Kívánjuk a Szentatyának, hogy szolgálatát Isten szándéka szerint, a Szentlélek vezetésével gyümölcsözően tudja megvalósítani. Tartsd meg, Isten, Szentatyánkat, Krisztusnak helytartóját!

Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Merényi Zita

„Reméljük, hogy majd újra köszönhetjük hazánkban”

Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke levélben gratulált Őszentsége XIV. Leó pápának megválasztása alkalmából.

Őszentsége XIV. Leó pápa részére Vatikánváros

Szentatya! Örömmel és hálátelt lélekkel szeretnénk kifejezni szívűből jövő gratulációnkat Róma Püspökévé és Szent Péter apostol utódává történő megválasztásához. Megválasztásának ténye a remény szentévében az Úr különleges gondviselésének jele az Ő Egyháza iránt.

Nagy örömről szolgál, hogy Őszentsége személyében olyan pápát köszönhetünk, aki Ferenc pápa

látogatása kapcsán már járt Magyarországon, és megismerhette népünket, kultúránkat. Reméljük, hogy majd újra köszönhetjük hazánkban.

Imáinkról biztosítjuk Őszentséget, kérve az Istent, hogy szolgálata végzésében megvilágosítsa, megerősítse és mindig elkísérje. Péteri szolgálathoz a Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja, valamint Szent Péter és Szent Pál apostolok közbenjárását kérjük.

Budapest, 2025. május 9.

Fiúi tisztelettel Krisztusban,

Veres András győri püspök,
a Magyar Katolikus
Püspöki Konferencia elnöke

Forrás: MKPK Sajtószolgálat

Magánlátogatás a Mária, a jó tanács Anyja-kegyhelyen

XIV. Leó pápa szimbolikus helyet választott első meglepetés-szerű látogatásához: egy Rómán kívüli kegyhelyet, amely kedves az ott 1200 óta jelen lévő Ágoston-rendiek számára, és XIII. Leó emlékét is hordozza. Május 10-én, nem sokkal 16 óra után XIV. Leó pápa magánlátogatásra érkezett a Genazzanóban található Mária, a jó tanács Anyja-kegyhelyre. Köszöntötte a téren összegyűlteket, és az Albániából származó kegykép előtt imádkozott.

A pápa egy Volkswagen Multivannal érkezett, az első ülésen ült. A téren és az ablakokból kinézve több száz fős, éljenző tömeg fogadta. Érkezésének hírére a környező utcák fokozatosan zsúfolásig megteltek emberekkel. XIV. Leó üdvözölte az egybegyűlteket, majd a templomba belépve a szerzeteseket köszöntötte.

Megállt imádkozni először az oltárnál, majd a Szűzanya képe előtt, ahol egy csokor fehér rózsát helyezett el. A kegyhelynek egy kelyhet és egy paténát vitt ajándékba. A jelenlévőkkel együtt elmondta Szent II. János Pál pápa imáját Máriaéhoz, a jó tanács Anyjához. Az Üdvözlégy és a Salve Regina eléneklése után a templomban lévőkhöz szólt: „Nagyon szerettem volna eljönni ide új szolgálatom első napjaiban, melyet az Egyház rám bízott, hogy Péter utódként vigyem tovább ezt a küldetést.”

Felidézve azt a látogatását, amelyet a Szent Ágoston-rend generális perjelévé választása után tett, valamint döntését, hogy „életét az Egyháznak ajánlja fel”, XIV. Leó megerősítette „bizalmát a Jó Tanács Anyjában”, a „fény és a bölcsesség” Szűzanyjában – Mária szavaival, amelyeket a kánai menyegző napján a szolgákhoz intézett, ahogyan János evangéliumában áll: „Tegyétek meg, amit mond nektek!”

A pápa ezután az Ágoston-rendi közösséggel együtt egy belső terembe vonult magánbeszélgetésre, majd a bazilika kapujából ismét szólt a jelenlévőkhöz. Kifejezte örömét, hogy

eljöhetett imádkozni a jó tanács Anyjához, aki nagy ajándék a Lazio régióbeli kisváros lakói számára, és ebből nagy felelősség is származik: „ahogy az Anya soha nem hagyja el gyermekeit, úgy nektek is hűségesnek kell lennetek az Anyához”.

Ezután köszöntötte a fiatalokat és a szívűkben fiatalokat – „mindannyian azok vagyunk!” –, és a lelkesedés lelkületére buzdított, amellyel Mária példája nyomán követnünk kell Jézust. Végül, mielőtt elhagyta volna a kegyhelyet, megáldotta a jelenlévőket.

A loretoi litániában Máriaat a „bölcsesség székének” nevezik, hiszen

Isten teremtményei közül az egyik legbölcsebbnek tartják őt. XIII. Leó pápa pedig – a Róma-közi Genazzanóban történt csodás események nyomán – a litániát kiegészítette egy újabb titulussal: „a jó tanács Anyja”. A hagyomány szerint II. Pál pápasága idején, 1467-ben a törökök Shkodrát (Albánia) ostromolták, s a város lakossága, főként két nemes család feje, Giorgio és De Sclavis, minden erejüket latba vetették, hogy a templomuk falán tisztelt úgynevezett Paradicsomi Mária-freskó képét megmentse. A kép levált a falról, s ismeretlen utakon éjjel és nappal lángoszlopként vonult a két nemes előtt, végül 1467. április 25-én, Szent Márk napján megállapodott a Rómától huszonöt mérföldre fekvő város régi templomában: a nagy tiszteletben álló kép a levegőben lebegett.

A csodás kegykép az első pillanattól kezdve zárandokok sokaságát vonzotta. Ma is Genazzanóban található, holott a II. világháború alatt a templom nagy része megsemmisült. A városban és szerte a világon napjainkban is számos csoda történik, amit a kegyképen is tisztelt jó tanács Anyjának tulajdonítanak.

XIII. Leó pápa soha nem tudott el látogatni a kegyhelyre, de 1903-ban basilica minor rangra emelte. Más pápák viszont felkeresték a Mária,

a jó tanács Anyja-kegyhelyet: Szent XXIII. János 1959-ben, Szent II. János Pál 1993-ban. XIV. Leó pápa, még bíborosként, 2024. április 25-én szentmisét mutatott be a kegyhelyen, a kegykép ünnepén. Prevost bíboros a homíliájában akkor kifejezte odaadását a Szűzanya iránt, és arra buzdította a híveket, hogy Mária példájából merítsenek ösztönzést, s így terjesszék a világban a békét és a kiengesztelődést.

Fordította: Thullner Zsuzsanna
Forrás: Vatican News; Aleteia
Fotó: Vatican News

Isten nagyra értékeli téged

Kocsis Fülöp metropolita üzenete a végzős diákoknak

A múlt héten megtartották a ballagási ünnepséget a középiskolákban, hétfőn pedig elkezdődött a 2024/25-ös tanév május-júniusi érettségi vizsgaidőszaka. Kocsis Fülöp metropolita Hajdúdorogon mondta el idejüzenetét a végzős diákoknak.

ahogy én szerettelek titeket!” Tehát az Isten szeretetével kell tudni szeretni önmagamat. Az Isten szemével kell tudni látni önmagamat. Minél többet megtudok Istentől, annál jobban megvilágosodik, hogy én ki vagyok neki, hogyan tekint énrám, mennyire vagyok neki fontos. Drága diákok, azt akartuk nektek megtanítani, hogy vegyétek észre, mennyire szeret titeket az Isten.

Minél jobban gyarapodik a tudásotok a világról, amiről sok-sok ismeretet be lehet gyűjteni, az mind Istentől szól, ahogy az önismereti gyarapodás is. Mert mindent Istennek köszönhetünk, mindazt, amit fölfedezünk a világban, az az Isten ajándéka. S annál boldogabbak lesztek, minél inkább az Isten szemével tudjátok látni magatokat, aki nagyon szeret titeket.

Ezzel az összefoglalással indítunk el benneteket. Remélem, hogy jó alapot adtunk az intézményeinkkel, a munkatársakkal, pedagógusokkal. Próbáltunk együttműködni a szülőkkel, az atyákkal, hogy ez a sok-sok ismeret beépüljön, önismertté váljon. Fedezzétek föl, hogy milyen értékek vagytok! Ha bárki más nem tud értékelni titeket, nem számít! Az Isten nagyra értékeli, és ez az, ami számít, ezzel menjtek tovább! Így tudtok majd helytállni a világban a nehéz feladatok közepette, bármi is érjen titeket.

Remélem, hogy el tudtuk ültetni benneteket ennek a nagyszerű üzenetnek, nagyszerű igazságnak a magját, amit aztán tovább kell majd bontanotok önmagatokban. Szeres-

sétek önmagatokat, szeressétek társatokat, szeressétek jövőbeliteket, gyermekeiteket, tanáraitokat, születeket hálás szívvel, szeressétek az Úr-

istent, mert ő nagyon szeret titeket! Ezt vigyétek magatokkal az iskolából!

Forrás és fotó: Hajdúdorogi Főegyházmegye

A gyermek érezze és lássa: apa és anya szeretik egymást

Anyák napi ünnepség a pécsi Gyertyaszentelő Boldogasszony-templomban

Zsibongással, gyermekkacajjal telt meg május 6-án Pécsen a belvárosi templom (Gyertyaszentelő Boldogasszony-templom), ahol a Szent Mór Katolikus Óvoda óvodásai ünnepi műsorral köszöntötték az édesanyákat. Az anyák napi ünnepségen jelen volt Felföldi László pécsi megyéspüspök is.

A főpásztor köszönetet mondott a szülőknek, amiért katolikus óvodát választottak gyermekeiknek. A család napjának nevezte az ünnepet, s hangsúlyozta, a család élete azon múlik, hogy az édesapák a mindennapokban mennyire szorítják a feleségüknek, gyermekük édesanyjának a kezét. A gyermeknek nem arra van szüksége, hogy a szülők külön-külön szeressék, hanem hogy érezze és lássa, az édesapja szereti az édesanyját. Ez az a szeretet, amely a gyermek biztonságát adja – hangsúlyozta beszédében a püspök. Rámutatott, a gyermek Isten ajándéka, a szülők feladata, hogy segítsék gyermeküket rátalálni életüknek erre az Istentől kapott üzenetére. Majd bölcsességet, erőt, biztonságot és túlszorduló szeretetet kívánt a résztvevőknek az Istentől kapott üzenet életre váltásához.

Forrás és fotó: Pécsi Egyházmegye

KATOLIKUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

NAGYMAROS

2025. 05.24.

REMÉNYRE HÍVTÁL ?! :)#:

Örömteli nagy szilárd biztos egy

9:00 NAPINDÍTÓ: SZENT FERENC KISNŐVÉREI
10:00 FŐELŐADÁS: CZOPF ÉVA KLÁRA NŐVÉR
10:45 SZENTSÉGIMÁDÁS, ZENEI SZOLGÁLAT: CSENDRE HANGOLVA
12:30 FAKULTÁCIÓK
15:30 TANUSÁGTÉTEL
16:00 SZENTMISE: MARTOS LEVENTE BALÁZS SEGÉDPÜSPÖK
ZENEI SZOLGÁLAT: EMBERFIA - GÁVEL ANDRÁS, GÁVEL GELLÉRT ÉS A GYEREKEK
A SZENTMISE UTÁN: KÖZÖS ÉNEKLÉS, TÁNC

Idő: 2025. 10.04.

GYEREMKAROS.HU
GYEREK-, DIÁK-, KAMASZMAROS INFÓK

NAGYMAROS.KATOLIKUS.HU

VÁCI EGYHÁZMEGYE
MAGYAR KURÍR
MÁRIA RÁDIO

Az irgalmas és gyógyító Istent hirdetjük

Huszonöt éves a Családok Jézusban Közösség

A máriaremetei Kisboldogasszony-bazilika kertjében május 10-én négyszáznál is többen vettek részt a Családok Jézusban Közösség (CSJK) hálaadó ünnepén. A szentmise főcelebránsa Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia családreferens püspöke volt. Az ünnepelés ebédrel, játékkal, beszélgetéssel folytatódott: boldog gyerekek és felnőttek sokasága töltötte be a templomkertet.

„Örüljete az Úrban mindig, újra mondom: örüljete!” (Fil 4,4) – ez volt a mottója annak a hálaadó rendezvénynek, amelyre a máriaremetei kegytemplom szabadtéri oltáránál gyűltek össze a Családok Jézusban Közösség tagjai. Eljőttek az ünnepre azok is, akiket a közösség készített fel a házasságra jegyesoktatás keretében, és azok is, akik korábban már részt vettek a közösség által tartott lelkigyakorlatokon. Az örömteli eseményen jelen voltak más karizmatikus közösségek képviselői is, így az Emánuel Közösség és a Cor et Lumen Christi Közösség tagjai.

A Családok Jézusban Közösséget Magyarországon Gorove László és felesége, Kriszta alapították. Két éve Arató Dávid és felesége, Jutka lettek a házasságokat, családokat támogató közösség vezetői. Erdő Péter bíboros, prímás idén jóváhagyta a magyar közösség szabályzatát. „Mint az életben nagyon sok minden, ez a történet is szerelemmel kezdődött – fogalmazott köszöntőjében Süveges Gergő, a közösség tagja. – Kriszta és Laci ötven évvel ezelőtt, 1975-ben találtak egymásra. Akkor talán még ők sem tudták, hogy nemcsak gyerekek, hanem a Családok Jézusban Közösség is megszületik majd a kapcsolatukból.”

Mint mondta, a Gorove család Németországba került, majd hazatérésük után, 1993-ban Lacit diakónussá szentelték. Budapesten, a Margit körúti ferenceseknél kezdte meg szolgálatát. 1994-ben megválasztották a Magyar Karizmatikus Megújulás Nemzeti Szolgáló Bizottságának elnökévé, 1996-ban pedig tagja lett a Nemzetközi Karizmatikus Megújulás Európai Albizottságának is. Krisztával keresték, hogy milyen közös szolgálatot vállalhatnának az Egyházban. Felismerték, hogy a házasságra való felkészítés területén hiány mutatkozik, ugyanis akkoriban a jegyesoktatásnak még nemigen volt működő gyakorlata. Először a nyolcszemközeti beszélgetések ötlete született meg bennük, és anélkül, hogy ezt hirdették volna, hamarosan keresni kezdték őket házasságra készülő párok. Kidolgozták a jegyesfelkészítés programját, anyagát. Kriszta és Laci a maguk számára is közösséget kerestek, ahol otthon érezhetik

magukat. Heiligenbrunnban, egy nagyheti lelkigyakorlaton, a Familien mit Christus közösségben találtak rá erre.

2000-ben megalapították Magyarországon a Családok Jézusban Közösséget, akkor még kevesebb mint tíz házaspárral. 2012-ben már huszonöt házaspár tartozott a közösségbe, 2017-ben ötven, ma pedig a kilencvenhez közelít a közösséget alkotó házaspárok száma.

Még 2000-ben lezajlott az első lelkigyakorlat Bíró László püspök vezetésével, majd kialakult a tavaszi-őrszi berekfürdői lelkigyakorlatok rendszere. 2009-től már nemcsak Kriszta és Laci, hanem más közösségi tagok is vezették ezeket az alkalmakat. A közösség 2003-ban tartott először jegyeseknek szóló lelkigyakorlatot. 2006-ban volt az első női lelkigyakorlat, 2007-ben indult a nagyon népszerű wellness-lelkigyakorlat, 2011-ben az első, férfiakat megszólító lelki hét-

alkalmon megragadta őket a Lélekre figyelés és az igényesség. „Azt tapasztaltuk, hogy a CSJK szolgálata őszinte, hitből fakadó, a Lélekre nyitott, átimádkozott, Istenhez kapcsolódó és Istenhez kapcsoló. Emellett precíz, kidolgozott, átgondolt, emberi és minőségi. Ráadásul a férfiak és a feleségek itt együtt szolgálnak” – zárta köszöntőjét.

A hálaadó szentmise szabadtéri oltárhoz ezután bevonult Marton Zsolt püspök, Lendvai Zsolt OFM, a Budapest-Országúti Szent István Első Vértanú Plébánia plébánosa; Horváth Achilles OFM káplán, a budai ferences kolostor házfőnöke; Kránitz Mihály, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának tanszékvezető egyetemi tanára; Merva Péter, a pápai Szent Benedek Plébánia plébániai kormányzója, valamint Gorove László, Fric Zoltán és Ferencz Zoltán diakónusok. A szentmisén a zenei szolgálatot a közösség tagjai végezték.

Gorove László köszöntése után Marton Zsolt elmondta, öröm és ajándék, hogy együtt

a világból. „Huszonöt év nem kis idő, negyedszázad, ami még megrendítőbben, de még örömtelibben hangzik. Hálát

– hangsúlyozta, majd megmagyarázta, melyek ezek.

Mint mondta, a gyerek függőségben él a szüleitől. Egy kis állat néhány hetesen már képes önállóan létezni, de az ember még huszonévesen sem mindig. Ha a test szerinti szülein már nem élnek is, van mennyei édesapánk, édesanyánk. Akkor élünk Isten gyermekeként, ha vágyunk erre a szent függőségre, ha éhezünk az Atya szeretetére. A gyermek ugyanakkor nyitott, minden érdekli, még mer kérdezni, kíváncsi. Isten gyermekében is ott kell hogy legyen a tiszta szívű nyitottság, amellyel beismerjük: nem tudunk mindent, töredékesek és törekenyek vagyunk. A gyermek kész befogadni az újat. Nem ijed meg tőle, nem zárul be, képes lélekben és szellemen növekedni, sőt a fiatalabbtól, a kisebbtől is tanulni. Egy gyerek naiv és leplezetlenül őszinte. Isten gyermeke már máshogyan őszinte, inkább úgy, mint ahogyan József

A Családok Jézusban magyarországi közösségének alapítói, a Gorove házaspárt köszöntötték

adok azért, hogy vagytok, és azért imádkozom, hogy a Családok Jézusban Közösség szolgálata folytatódjon, az Anyaszentegyház fontos részeként.” Gorove László *Szent Márk könyveiből* olvasta fel az evangéliumot, melyben Jézus ezt mondja: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, ne tiltsátok el őket, mert ilyeneké az Isten országa!”

Marton Zsolt homíliája elején megemlítette, hogy Martonvásáron, a Brunswick Teréz által alapított óvoda homlokzatán is olvashatók Jé-

Attila fogalmaz a *Thomas Mann üdvözlése* című versében: „Az igazat mondd, ne csak a valódit!” A gyermek egyszerű, nem bonyolítja a dolgokat, mint mi, felnőttek. Isten gyermeke képes törekedni az egyszerűsége, meglátni a nagyban a kicsit, a kicsiben a nagyot. Isten maga a tökéletes egyszerűség: a jászolban fekvő gyermek. Kövessük a gyermeknek ezeket a tulajdonságait! – buzdított a püspök.

Beszámol arról, hogy három évvel ezelőtt jelen volt a családok tizedik világtalálko-

váltható az ünnepnapokon és a hétköznapiakban. „Nektek szent hivatásotok, hogy életek példájával tegyetek tanúságot Krisztusról! Ne akarj mindenáron példakép lenni, élj úgy, hogy azzá válj! Tanúságot tenni azt jelenti: megmutatni a család belső értékét, a krisztusi szeretetegység csodálatos kincsét” – biztatta az ünneplőket a családreferens püspök, majd XIV. Leó pápa jelmondatát idézte: „In Illo uno unum”, azaz: „Öbenne, az egyben egyek vagyunk”.

Marton Zsolt felidézte Ferenc pápának a családok világtalálkozóján elhangzott tanítását is. „A család a találkozás, a megosztás, a magunkból való kilépés helye, hogy befogadjuk a másikat, és közel legyünk hozzá. Ez az első hely, ahol az ember megtanul szeretni.” Ti vagytok a gyermekeitek számára az édesapa, az édesanya, a család, az a hely, ahol megtanul imádkozni, ahol formálódik istenképe, egyházképe. Védjük meg a családot, ne engedjünk az önzés, az individualizmus, a közömbösség és a leselejtezés kultúrájának! Fontos, hogy a szülők szemléljék Isten cselekvésmódját: ő nem hiperprotektív. Ne óvjátok gyermekeiteket minden kényelmetlenségtől és szenvedéstől! Ébresszék fel bennük a vágyat, hogy megtalálják a hivatásukat, amit Isten tervezett számukra! – bátorított a püspök Ferenc pápa szavait idézve, majd hozzátette: a szeretet bátor, nem birtokló, hanem szabadságot adó. A családnak a békesség szigetének kell lennie. XIV. Leó pápa első mondata ez volt: „Békesség veletek!”, ami különösen aktuális a mai világban. A béke első számú helye a család, s a béke mindig belülről fakad, az Istennel, önmagunkkal és a testvérrel való békességet jelenti. Marton Zsolt végül azt kívánta a közösségnek, hogy továbbra is legyen az isten-gyermekek otthona, a jézusi kapcsolatban való növekedés helye és Krisztus békéjének szigete a családok között.

Gorove László a szentmise végén megköszönte Marton Zsoltnak a tanítást és azt, hogy arra biztatta őket, hirdessék a házasság és a Krisztusban való élet örömhírét. Megígérte: „az irgalmas és gyógyító Istent hirdetjük a családokra és a házasságokra való tekintettel”, majd megajándékozta a püspököt a közösség keresztjével. Ezután Arató Dávid és felesége, Jutka köszönetet mondott a közösségért, a Gorove házaspár példamutatásáért, hogy bő két évtizeden át vezették a közösséget. Marton Zsolt püspöki áldása után a szentmise a pápai himnusszal fejeződött be.

Az ünnepség a templomkertben ebédrel folytatódott. A sátrakban bemutatták a közösség történetét, és még Laudato si’-sátrat is állítottak. A gyerekek vidáman játszottak, kézműveskedtek, színezték, lufit hajtogattak, fociztak. Boldog családok százai ünnepeltek élő közösségben.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

ünnepeket a közösséggel úgy, mint egy nagy család, ahol együtt van a papság, a diakónusok, a világi szolgálattevők, a családok és a gyerekek. „Különös öröm a mai napon, hogy miután a szívünkben hordoztuk Ferenc pápát és elbúcsúztunk tőle, van új pápánk, és most már az ő nevét mondjuk a kánonban” – fogalmazott, majd hozzáfűzte, hogy éppen Rómában tartózkodott, amikor Ferenc pápa elköltözött ebből

zus szavai: „Engedjétek hozzám a kisdedeket!” Jézusnak fontosak a gyermekek és az egész család. Kijelenti: „Bizony mondom nektek, aki nem úgy fogadja Isten országát, mint egy gyermek, nem megy be oda.” A családreferens püspök ezután arról beszélt, hogy gyermeknek lenni nem infantilizmus vagy egyfajta zsugorodást jelent. Akkor tudunk Isten gyermekei lenni, ha megőriz- zük a gyermek tulajdonságait

zóján Rómában. Ferenc pápa úgy akarta, hogy az esemény döntően a családok tanúságtételéből álljon, hiszen Jézust követni azt jelenti, hogy mozgásba lendülünk, és mindig úton vagyunk vele az élet viszontagságain keresztül. A tanúságtételek által a találkozon láthatóvá vált, hogy a világ is van ehhez a krisztusi igazságra; kellene olyan házaspárok, akik megmutatják, hogy a krisztusi tanítás életre

ADÁSVÉTEL

RÉGISÉGEKET, hagyatékot, bútorokat, festményeket, szobrokat, ezüstdíjakat, arany ékszereket, fogaranyat, érméket, ki-tüntetéseket, órákat vásárolunk. T.: 06/20-932-6495, www.antikbudapest.hu

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képes-lapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk.

Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

TÁRSKERESŐ

DIPLOMÁS férfi társat keres 65 éves korig. T.: +36/30-628-9657

SZOLGÁLTATÁS

ÓLOMÜVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes

tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

ÜDÜLÉS

NYARALÁSI LEHETŐSÉG Balatonfüre-den, strandok közelében, kedvező áron. T.: 06/20-241-3585

A Győri jogászképzés 30. évi jubileuma és a Győri Ügyvédi Kamara megalakulásának 150. évfordulója alkalmából hagyományteremtő szándékkal jogász-misért tartunk **Szent Ivó, a jogászok védőszentje** ünnepén

Jogász - mise

2025. május 19.
hétfő
17:30

Győri Bencés
Templom
(9022 Győr, Széchenyi tér 9.)

Szeretettel várunk – felekezettől függetlenül – minden hivatásrendi jogászt, (így ügyvéd, bíró, ügyész, jogtanácsos, közjegyző, egyetemi oktató, közigazgatásban és bármely jogi pályán dolgozó korábbi és jelenlegi kollégát), valamint családtagjaikat, továbbá joghallgatókat és mindazokat az érdeklődőket, akik tisztelettel viseltetnek a jog és az igazság szolgálata iránt, hogy közösen emlékezzünk meg a hivatásunkról és együtt kérjük Szent Ivó pártfogását.

Legyünk együtt ezen az örömteli alkalmon!

Dr. Smuk Péter
dékán, SZE Deák Ferenc Állam- és Jogtudományi Kar

Dr. Posta Attila
elnök, Győri Ügyvédi Kamara

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő vir-rasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaladába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar csa-ládokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemp-lomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-bélvárosi Nagybol-dogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisét mutatnak be Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba u. 5.) a következő napokon: 2025. június 6., péntek, július 7.,

PÜNKÖSDI BÚCSÚ CSÍKSOMLYÓN

június 5-9. | 5 nap | 159.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MEDJUGORJÉBA

AZ ELSŐ JELENÉS ÉVFORDULÓJÁN

június 23-27. | 5 nap | 149.900 Ft/fő

GÖRÖGKATOLIKUS ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

június 26 - július 3. | 8 nap | 469.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

július 16-21. | 6 nap | 429.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

augusztus 18-24. | 7 nap | 339.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT

LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA

aug. 29 - szept. 7. | 10 nap | 649.900 Ft/fő

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT REPÜLŐVEL

szzeptember 23-27. | 5 nap | 369.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

(REPÜLŐVEL - BÉCSI INDULÁS)

október 13-17. | 5 nap | 349.900 Ft/fő

GUADALUPEI ZARÁNDOKLAT

MEXIKÓI KÖRUTAZÁSSAL

november 4-12. | 9 nap | 1.049.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Hírlap Üzletág, előfizethető
a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZARTA: 2025. május 12.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvnyi Dorottya, Pallós Tamás, Szantalai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Várossy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Kodítek Bernadett
Korrekto: Szántó István • Tördelés: Kuzma Angéla
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA
EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN
URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,
valamint
ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

FELVÉTELI

A Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskola, Kelet-Magyarország egyetlen katolikus pedagógusképző felsőfokú intézménye felvételt hirdet a 2025 szeptemberében induló képzéseire. Szeretettel várják a jelentkezőket a 2025/2026. tanév levelező tagozatos (állami ösztöndíjas és költségértérítéssel) képzéseire, melyekre május 30-ig lehet jelentkezni. További információk a <https://szentatanaz.hu/> oldalon, illetve a Tanulmányi Osztályon a 06/42-597-602 telefonszámon vagy a tanulmanyigyek@szentatanaz.hu e-mail-címen.

KÁNTORKÉPZÉS

A Liturgikus és Egyházzenei Intézet Harmath Artúr Központi Kántorképzője idén is meghirdeti kántorképző tanfolyamát, melyet június 26. és július 25. között szerveznek meg a budapesti Piarista Gimnáziumban (Budapest V., Piarista utca 1.). A jelentkezési határidő: június 16. A négyhetes nyári képzés során egyéni hangszeres órák, csoportos elméleti kurzusok, liturgikus gyakorlatok, valamint szakmai-lag képzett oktatók segítik a felkészülést. A szervezők e-mailben várják az érdeklődők jelentkezését a malezi.hakk@gmail.com címen, illetve nyomtatott formában postai úton az intézet székhelyére: 1068 Buda-pest, Városligeti fasor 42. Bővebb információk: <https://www.liturgia.hu/>

Kántor alapszakot indít az Eszterházy Károly Katolikus Egye-tem az Egri Hittudományi Főiskolával együttműködésben. A képzés célja olyan kántorképzés, akik a kántori szolgálat ellátása mellett képesek az evangélium üzenetének átadására éneken, zenében; felkészültek az egyházzeneért felelős szolgálatra, valamint az egy-házzene elméleti és gyakorlati ismereteinek birtokában képesek a különböző életkorú plébániai csoportokkal való foglalkozásra. A 2025 szeptemberében induló szakra az egyetem felvételizőknek szóló ol-dalán található jelentkezési lap beküldésével lehet jelentkezni május 20-áig. A szakkal kapcsolatban további információ a következő elér-theségeken kérhető: Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Felvételi és Pályatervezési Osztálya (A épület; Eger, Eszterházy tér 1., fsz. 131.), T.: 06/36-520-424; 06/36-520-400/3179-es vagy 4338-as mellék, illetve Egri Hittudományi Főiskola (Eger, Foglár Gy. u. 6.), T.: 06/36-312-916.

KOLLÉGIUM

A Brenner János Hittudományi Főiskola két kollégiuma (Szent László Kollégium, Győr - Széchenyi István Egyetem Hegedűs Gyula Kollégiumában 50 férőhellyel, a Brenner János Hittudományi Főiskola kollégiuma, Győr – 35 férőhellyel) felvételt hirdet. Célunk, hogy a keresztény fiatalokat kollégiumi elhelyezéssel segítsük az egyetemi tanulmányaik alatt. A főiskola vezetése alatt álló két kollégiumba hívó vagy hitre nyitott fiatalokat várunk, akik szívesen lennének egy szelle-mi-llelki értelemben is igényes közösség tagjai. Bővebb információk a Főiskola honlapján a kollégiumok menüpont alatt találhatók. Kérdések esetén szívesen állunk rendelkezésre a 06/96-313-055-ös telefonszá-mon, valamint a szakkollégiumok@bjhf.hu internetes elérhetőségen. Jelentkezési határidő: 2025. július 15.

MISSZIÓ TOURS UTAZÁSI IRODA

BOLDOGASSZONY

ZARÁNDOKVONAT

Csiksomlyó jún. 05-08.

Varga Lajos váci segédpüspök,

Burbela Gergely és Juhos Ferenc verbita szerzetesek,

Cséry Gergő atya

Pálmai Árpád egyházzeneész

69 900 Ft/fő - CSAK VONATJEGY!

FEKETE MADONNA

ZARÁNDOKVONAT

Czestochowa-Krakko jún. 23-26.

Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök,

Tamás József ny. segédpüspök, Bátor Botond pálos és

Böjte Csaba ferences szerzetes,

Pálmai Árpád egyházzeneész

R. díj: 124 900 Ft/főtől

NAGYBOLDOGASSZONY

ZARÁNDOKVONAT

Bodajk aug. 15.

Böjte Csaba ferences szerzetes

Pálmai Árpád egyházzeneész

R. díj: ifjúsági 3000 Ft/fő, felnőtt 7000 Ft/fő

Továbbiak: www.missziotours.hu

Tel.: +36 20 565 3258, +36 20 336 0016

E-mail: missziotours@missziotours.hu

Engedélyszám: U-000829

VEZETETT FELFEDEZŐTÚRÁK

Barokk világ Győr szívében – Látogatás a győri bencéseknél.

Vezetett felfedezőtúrák a 17–18. században épült győri egykori jezsuita, ma bencés rendházban. A séták keretében meglátogatják a barokk templomot, a szerzetesközösség étkezőjét, a Salve Regina-lépcsőházat és a gyógyszertárat. Helyszín: Győr, Széchenyi tér 9. Időpontok: 2025. május 23., június 6., 20., pénteki napokon 14 és 15.30 óra között. A túrákon egy alkalommal legfeljebb 35 fő vehet részt, emiatt előzetesen regisztrálni kell a titkarsag@bencessgyor.hu címen. Csak előre regisztrált látogatókat tudnak fogadni! A levélben mindenképp jelezni kell, melyik dátumra szeretne jelentkezni!

HALÁLOZÁS

Az örökélet reményében tudatjuk tanítványaival és tisztelői-vel, hogy Tóth Anna angolkisasszony nővér, az Ávilai Szent Teréz Plébánia volt hitoktatóját életének 96. évében hazahívta Teremtője. A lelke üdvéért és életéért hálából bemutatott szentmise, majd a búcsúvétel 2025. május 16-án 17 órakor lesz az Ávilai Szent Teréz Plébániatemplomban. A feltámadásig nyugodjon békében.

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt.
Hírlap Üzletág, előfizethető
a kiadónál, a postán.

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZARTA: 2025. május 12.

Gájer László

XIV. Leó, az új pápa

„Annuntio vobis gaudium magnum: habemus papam! Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum, Dominum Robertum Franciscum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Prevost, qui sibi nomen imposuit Leonem Decimum Quartum” – ezek voltak Dominique Mamberti bíboros szavai, amikor 2025. május 8-án este a Szent Péter-bazilika loggiájáról bejelentette, hogy röviddel 18 óra után a Sixtus-kápolnában a választójoggal rendelkező bíborosok konszenzusra jutottak, és megválasztották Robert Francis Prevost amerikai bíborost Péter 267. utódának. Az új pápa, aki a negyedik választási fordulóban, a konklávén második napján szerezte meg a bíborosok szavazatának legalább kétharmadát, a XIV. Leó nevet vette fel.

Rövid konklávén

A pápaválasztás rövid volt, és jóllehet az egész folyamat teljes titokban zajlik – a résztvevőket szigorú titoktartás kötelezi –, a gyors eljárás arra enged következtetni, hogy a bíborosok között hamar kialakult egy valószínűleg már korábban kialakuló konszenzus. Ez pedig talán annak is köszönhető, hogy a 71 országból érkező, és a konklávén részt vevő 133 pápaválasztó többségét – 108 bíborost – Ferenc pápa nevezte ki, ők pedig minden bizonnyal fontosnak tartották, hogy Ferenc örökségét ápoló pápát válasszanak. (Erdő Péter bíborosunk azon kevesek közé tartozott, akiket még Szent II. János Pál pápa kreált bíborossá.) Az új pápa decensen, a hagyományokhoz igazodva, vörös moztetában és IX. Piusz széles, arannyal hímzett stólájában jelent meg az erkélyen. Első beszéde a megválasztásának estéjén arról tanúskodott, hogy elődjével erős kontinuitásban szeretne dolgozni. Nemcsak köszönetet mondva említette meg Ferenc pápát ebben a beszédben, hanem olyan témákat is felvetett, amelyek az argentin pápa örökségét képezik. Így a béke, a hidak építése, a misszió és a szinodalitás is előkerültek a jól felépített és alapvetően Krisztus-központú beszédben. Ferenc pápa küldetésének következetes folytatója foglalta el Szent Péter székét, aki nem visszatérni szeretne a Ferenc előtti időkbe, úgymond konszolidálva a jelen helyzetet, hanem előre tekint, és szelíd folytonosságot képvisel közvetlen elődjével.

Amikor bejelentették az új pápa polgári nevét, a legtöbben még nem vagy alig ismertük Prevost bíborost. A róla szóló internetes oldalak is meglehetősen hiányosak voltak. Prevost bíboros nemrég került ugyanis azok körébe, akik pápaválasztók és a pápai székre esélyesek. Ferenc pápa fiatal és őszinte tanítványáról van ugyanis szó, egy messziről jött, sokat látott emberről.

Egy gazdag, változatos életút

Az 1955-ös születésű, tehát hatvankilenc esztendő XIV. Leó pápa világegyházi tapasztalattal érkezett Rómába, amikor két évvel ezelőtt – 2023 januárjában – Ferenc pápa meghívta, hogy álljon a Püspöki Dikasztérium élére. Ekkor lett a Latin-amerikai Pápai Bizottság elnöke, és lépett érseki rangra. Ugyanebben az évben, szeptemberben a pápa bíborosi címet adott

neki. A chicagói származású pap az Egyesült Államokból érkezett, édesanyja azonban spanyol (louisianai kreol), míg édesapja francia–olasz származású volt. Leó pápa amerikai és perui kettős állampolgár. Két fiútestvére van. Egyikük, Louis azt is elmesélte a sajtónak, hogy az ágyból figyelte az új pápa személyének kihirdetését, és fivére nevét hallva annyira meglepődött, hogy ha nem fekszik, biztosan összeesett volna. Robert Prevost, miután 1977-ben matematikából diplomát szerzett, belépett az Ágoston-rendiek saint louis-i közösségébe, ahol 1981-ben örökfogadalmat tett. 1985–1986-ban Peruban (Chulucanas) missziós papként működött, s e perui missziót 1988 és 1999 között is folytatta. Teológiai tanárként működött és közösségének elöljárójaként, s ő volt felelős a növendékek képzéséért is, miközben Trujillo város szélén egy plébánián szolgált a szegények között. 1999-ben a rend visszahívta Chicagóba, majd 2001-ben az ágostonos rend generális perjelvévé választották, 2007-ben pedig megbízták második vezetői mandátumával is. 2014 novemberében ismét visszatért a perui misszióba, hiszen Ferenc pápa a perui Chiclayói Egyházmegye apostoli kormányzójává nevezte ki. Ekkor szentelték püspökké. Peruban szolgált egészen addig, amíg Ferenc pápa 2023-ban Rómába nem hívta. A Római Kúriában hamar széles körű megbecsülésre tett szert, és munkatársai is kedvelték.

Most, a megválasztásakor Leó pápa még nincs hetvenéves. XVI. Benedek hetvennyolc, Ferenc pápa pedig hetvenhat éves volt, amikor elfoglalta a péteri székét. A jelen pápaság tehát Isten kegyelméből akár hosszúra is nyúlhat. Leó pápa személyisége egyetemes vonásokat mutat: angol- és spanyolajkú, s egyszerre van észak-amerikai, latin-amerikai és római szíve. Az új pápa olyan világegyházi tapasztalattal rendelkezik, amilyenrel ma csak kevesek bírnak. Ahogyan Erdő Péter bíboros fogalmazott vele kapcsolatban: Van ennek a pontifikátusnak egy globális jellege. A Kúriában olyan szorgalmas és szelíd embernek ismerték, aki dolgozott az Egyházzért, miközben távol tartotta magát a vitáktól és a nagy érdekcsoportoktól. Ezen a téren – Andrea Riccardi sa-

vaival élve – éppúgy metapolitikusnak mutatkozott, mint a világi nagypolitikában, ahol meghirdette ugyan a békét, de tudatosan elkerülte Ukrajna vagy Gáza említését. Politikailag éppoly kevésbé kötődik az Egyesült Államokhoz és annak nagy politikai táboraihoz, mint Dél-Amerikához vagy az egyházi érdekcsoportokhoz. Bátor és harmóniára törekvő pápaság kezdődhet XIV. Leó uralkodásával.

Jézus eleven üzenete és a misszió

Leó pápa tehát észak-amerikai származású szerzetes és missziós pap, aki alapos dél-amerikai missziós tapasztalatokkal rendelkezik. Egy-

szerre képviseli az északi és a déli féltekét. Már első megnyilatkozásaiban is komolyan hangsúlyozta a hit továbbadásának fontosságát. Megválasztása utáni első beszédét Jézus szavaival kezdte: „Béke mindnyájatokkal!” Ezek Jézus húsvéti szavai, a Feltámadott húsvéti köszöntése. Olyan békéről szól, amely nem a világ békéje. Fegyvertelen és lefegyverző béke, ahogyan Leó pápa fogalmazott. Ez magában foglalja és messze meg is haladja a fegyverek csendjét. Első *Regina caeli*-imádságában, május 11-én a világ vezetőihez fordult, elődei óhaját tolmácsolva feljűk: „Soha többé háborút!” Erdő Péter bíboros ennek kapcsán megjegyezte: „A békének nagy súlyt adott; de nem pusztán a békének, tehát nem egy politikai beszédet tartott, hanem Krisztus békéjéről beszélt, arról, hogy a feltámadt Krisztussal hirdeti a békét.”

Jézus húsvéti köszöntésének középpontba állítása a Mesterbe vetett hit elsődlegessége melletti állásfoglalás volt Leó pápa részéről.

„Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” – tette fel a kérdést a pápa az első szentmiséjének homíliájában, május 9-én. „Ez nem banális kérdés (...) Egy olyan világról beszél, amely Jézust teljesen jelentéktelen személynek tartja, legfeljebb egy különös alaknak, aki szokatlan beszéd- és viselkedésmódjával csodálkozást képes kiváltani. És így, amikor jelenléte zavaróvá válik az őszinteség és erkölcsösség általa támasztott igénye miatt, ez a világ nem habozik elutasítani és megsemmisíteni őt.” Az elutasítás mellett – folytatta Leó pápa – másféle emberi viszo-

könnyek – és az érzékeny szeretet jelei tűntek fel. Tekintete egészen szelíd és magával ragadó volt első nyilvános megjelenésekor.

Leó testvér

A pápa névválasztása sokat elárul a gondolkodásáról. Neve elsősorban XIII. Leó pápa (1810–1903) utal, aki a munka méltóságáról és a munkások helyzetéről beszélt, amikor 1891-ben kiadta a *Rerum novarum* enciklikát. Az emberi méltósághoz szorosan hozzátartozik a munka. Ma, ebben a technológiailag túlpörgő világban, ahol a kétkezi munka nemegyszer feleslegesnek tűnik, az emberi méltóság és a munka kapcsolatának mélyebb kifejtése fontos lehet. A

Bíborosi Kollégiumnak tartott első beszédében, május 10-én az újonnan megválasztott pápa rögtön magyarázta is XIII. Leó életművét, különös tekintettel a *Rerum novarum*-enciklikára, és kiemelte az Egyház társadalmi tanításának jelentőségét, amely az említett pápa szociális körlevelével vette kezdetét. Ennek kapcsán beszélt arról is, hogy válaszolnunk kell az új, napjainkban zajló technológiai forradalom kihívásaira és a mesterséges intelligencia fejlődésére. XIII. Leó pápa majdnem száz enciklikát írt, és a kor égető társadalmi és politikai kérdéseire éppúgy hozzászólt, mint bölcséleti kérdésekhez – gondoljunk csak egyik első körlevelére, a Szent Tamás filozófiájának fontosságát hangsúlyozó *Aeterni Patris* (1879) kezdetű enciklikára. Kiemelkedő XIII. Leó pápa *Libertas praestantissimum* (1888) kezdetű körlevele, amely az emberi szabadságról szól, illetve az *Inscrutabili Dei consilio*, amely első, mintegy programadó körlevele 1878-ból. Ez utóbbiban a pápa azt a célt fogalmazta meg, hogy az Egyházat és a kultúrát összhangba

kell hozni, és a modern világot újra kereszténnyé tenni. XIII. Leó a valaha élt legkorábban született ember, akiről mozgóképfelvétel készült, személye tehát összeköti a régi világot a modern korrall. Átvezette az Egyházat a 20. századba. XIII. Leó pápa tehát ígéretes elődnek és példaképnek tűnik.

A római nép mélyen tiszteli Nagy Szent Leó pápát (390–461) is, aki tárgyalásokat folytatott a hunok nagy fejedelmével, Attilával, megakadályozva ezzel a Róma elleni nagy inváziót. Nagy Szent Leó személye az újonnan megválasztott pápa névválasztásában ugyancsak üzenetértékű lehet. A Leó névvel kapcsolatban eszünkbe juthat még Assisi Szent Ferenc és az ő leghűségesebb követője és barátja, Leó testvér is. Jóllehet XIV. Leó pápa eddig nem adott ilyen magyarázatot a nevére vonatkozóan, ez az összefü-

gés mindenképpen kedves, és jó lehet úgy gondolnunk Leó pápára, mint aki Ferenc pápa barátja és hűséges követője. XIV. Leó pápa május 10-én meg is látogatta Ferenc pápa sírját a Santa Maria Maggiore-bazilikában, s az ezen a napon tartott első találkozásán arra hívta a bíborosokat, hogy vegyék fel együtt Ferenc pápa értékes örökségét, és folytassák elődje útját.

Jelmondata

XIV. Leó pápa jelmondata Szent Ágostontól való. „In Illo uno unum”, vagyis „Öbenne, az Egyben egyek”. Jézusban, az Egyetlenben mind egyek vagyunk. Ez a mondat Szent Ágostonnak a 127. *zsoltár*-hoz írt magyarázatából származik, ahol kifejti: „bár mi, keresztények sokan vagyunk, Krisztusban mégis egyek vagyunk”. Prevost bíboros 2023 júliusában egy, a Vatikáni Rádiónak adott interjújában beszélt arról, hogy püspöki jelmondata – ami megegyezik pápai jelmondatával – az egység és a közösség lelkiességét tükrözi, amely része az ágostonos karizmának is. „Nagyon fontosnak tartom a közösség előmozdítását az Egyházban, és jól tudjuk, hogy a közösség, a részvétel és a misszió a szinódus három kulcsszava. Így nekem, mint ágostonos szerzetesnek, az egység és a közösség előmozdítása alapvető fontosságú” – nyilatkozott akkor. A közösség és az egység emlegetése sokak számára a szinodalitás fontosságát jelenti, azonban az az érzésem, hogy ebben a jelmondatban még a közösségnél is fontosabb Ő, Jézus, akiben egyek vagyunk.

Prevost bíboros 2023-ban a magyarországi pápalátogatáson – a Római Kúriában még újoncként – jelen volt Ferenc pápa oldalán Budapesten, így ismeri hazánkat, és találkozott már a magyar Egyház számos képviselőjével. XIV. Leó pápa az első nyilvános beszéde végén, a Szent Péter-bazilika erkélyén a Szűzanyához fordult. Első magánlátogatása pedig Genazzanóba, a Mária, a jó tanács Anyja-kegyhelyre vezetett. Ez egy, az Ágoston-rendiek által vezetett zarándokhely, amelynek titulását – Mária, a jó tanács Anyja – XIII. Leó pápa vette fel a loretoi litániába. Ez a máriás kezdés mindenképpen jó alapot ad, az Istenanya oltalma kísérni fogja Leó pápát. A péteri szolgálatának kezdetét jelentő szentmisét május 18-án mutatja be Rómában, a Szent Péter téren.

HÍREK KÉPEKBEN

• XIV. Leó pápa május 11-én délből a Szent Péter-bazilika központi loggiájáról, az áldások erkélyéről imádkozta, sőt énekelte el a Regina caeli-imádságot a Szent Péter téren összegyűlt hívekkel és zarándokokkal. Beszédében többet között imát kért a hivatásokért, felemelte szavát a háborúk ellen, és köszöntötte az édesanyákat.

• A Szentatya május 12-én a konklávéra érkezett médiamunkatársakkal találkozott a VI. Pál Teremben. Beszédében többek között az igazság bátor kimondásának, a békés kommunikációnak, a társadalmi igazságtalanságok szóvátételének, egy újfajta kommunikáció kialakításának fontosságát hangsúlyozta. Többek közt azt mondta: „A béke mindannyiunkkal kezdődik: azzal, ahogyan másokra nézünk, ahogyan másokat hallgatunk, ahogyan másokról beszélünk; s ebben az értelemben alapvető fontosságú az, ahogyan kommunikálunk: nemet kell mondanunk a szavak és képek háborújára, el kell utasítanunk a háború paradigmáját.”

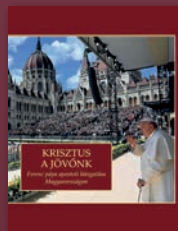
32. Szent István Könyvhét
2025. május 19–23.

Várjuk kedves Olvasóinkat a Magyar Kurír – Új Ember pavilonnál. A Könyvhét alatt saját kiadványaink 20% kedvezménnyel kaphatók.

KÜLÖNLEGES AJÁNLATUNK

Vásárolja meg az alábbi könyveinket 30% kedvezménnyel!

KRISZTUS A JÖVŐNK
Ferenc pápa apostoli látogatása Magyarországon

Király Eszter
KELEMEN ÉS A SEBÁLTÓ
Verses mesekönyv

Szinte felrobbant a Szent Péter tér
Egy magyar család élményei a pápaválasztásról

Herceg József feleségével, Herceg-Kriszt Zitával és két gyermekével május 4-én azért utazott Rómába, hogy részt vegyen a pápaválasztás eseményein. A budapesti Rózsafüzér Királynője-templom közösségéhez tartozó jogász szülők és családjuk számára életre szóló élmény volt, hogy jelen lehettek a Szent Péter téren a várakozás, majd az új pápa megválasztásának bejelentése idején, és fogadhatták XIV. Leó első áldását.

Már a katekumenátus alatt megfogalmazódott benne a gondolat, hogy egyszer szeretne majd ott lenni Rómában egy pápaválasztás idején, hiszen ez világtörténelmi esemény, kevés dolog mérhető hozzá jelentőségben. Ferenc pápa elhunytakor József úgy határozott: május 5-étől szállást foglal Rómában. A tárgyalásait elhalasztotta, és már csak az útra fókuszált. Éjszaka utaztak Rómába.

felkészítették őt arra, mi hogyan fog történni, és elmondták neki, hogy a pápa a világon élő valamennyi katolikus vezetője. Rómába érve együtt megnézték a Szent Péter-bazilikát. „A templombelső, az ott kiállított tárgyak is arra sarkallták a fiamat, hogy érdeklődéssel figyelje az egész eseményt.”

Szerdán este a nagy tömegben várakoztak a kordonokon kívül. Ek-

pát válasszanak. Valószínűsítettük, hogy az első napon még nem lesz eredmény, de éreztük, az esemény szentsége megköveteli, hogy ott legyünk.” Az egyéves Adél átaludta a várakozással töltött időt, a hétéves mozgékony fiúcskát viszont próbára tette a kétórás várakozás.

Másnap délelőtt csak a családfő ment ki a várakozók közé, a nagy tömegbe. „Nem számítottam rá, hogy lesz eredmény.” Délután aztán mindannyian felkerekedtek, s a biztonsági ellenőrzésen áthaladva ezúttal bejutottak a térre. „A világ minden tájáról érkezett emberekkel találkoztunk, ázsiaiaktól kezdve az afrikai nemzetekhez tartozókig, szlávokon át a spanyol ajkúakig.

A térre kereszttel bevonulók között is a világ minden tájáról származó emberek voltak, jól mutatva a pápaválasztás nemzetközi fontosságát” – mondja József felesége, Zita. „Amikor megjelent a fehér füst, felzúgott a tömeg. Taps tört ki, és mindenünnen felhangzott: Habemus papam! Rendkívüli és összetett élmény volt, a szemünk, a fülünk mellett a szaglásunkat is megérintette, hiszen a téren érezhető volt a füst szaga. Tudtuk, hogy ettől kezdve még

„Könnyű volt az út. Este a gyerekek még Budapesten aludtak el, reggel pedig Rómában ébredtek.”

A szülők már otthon is követték a médiában a pápaválasztással kapcsolatos híreket. Beszélgettek az eseményről a hétéves kislívalkal,

kor találkoztak és ismerkedtek meg Kuzmányi Istvánnal, a Magyar Kurír főszerkesztőjével. „Sok mindent megtudtunk tőle, beszélt nekünk Erdő Péter bíboros tevékenységéről is. Biztos vagyok benne, hogy a főpásztorunk mindent megtett azért, hogy jó pá-

vagy egy óra telik el a bejelentésig. Tetőfokára hágott az izgatott várakozás, amikor megjelent a díszőrség, majd a Szent Péter-bazilika erkélyére kilépett a protodiakónus bíboros, és kihirdette: »Annuntio vobis gaudium magnum: habemus papam!« Katartikus élmény volt, amikor a loggián feltűnt az új pápa, és köszöntötte a világot. Csodálatos, hogy megkaptuk első apostoli áldását, és együtt imádkoztunk a tömeggel. Örök életünkre megmarad ez az emlék! Megerősítő élmény volt a családnak számára ez az ötnapos út, ami a pápaválasztáshoz kapcsolódott.”

Trautwein Éva
Fotó: Herceg Ferenc,
Vatican Media